Nr. 74. **Piątek, 1 Kwietnia 1892.** **Rok 82.**

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 5 po południu z wyjątkiem dni poświątecznych.

Numer pojedyńczy kosztuje w miejscu 5 centów, pocztą 8 centów. — Biuro Redakcyi i Administracyi ulica Czarnieckiego l. 8. — Listy należy frankować. — Reklamacye otwarte wolne od opłaty.

Telefonu redakcyi nr. 88.

Prenumerata z przesyłką pocztową wynosi rocznie 16 zł., półrocznie 8 zł., kwartalnie 4 zł., miesięcznie 1 zł. 35 ct. W miejscu rocznie 12 zł., półrocznie 6 zł., kwartalnie 3 zł., miesięcznie 1 zł. Prenumerata zagraniczna: W Niemczech 1 złr. 60 ct. miesięcznie. We wszystkich innych państwach 1 złr. 90 ct. miesięcznie.

„Przewodnik naukowy i literacki“, dodatek miesięczny do *Gazety Lwowskiej*, otrzymają cało i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia; ćwierćroczni i miesięczni za dopłatą pierwsi 75 ct., drudzy 30 ct. — Przewodnik prenumerowany osobno kosztuje 4 zł.

„Tygodnik Ilustrowany“ dla prenumeratorów *Gazety Lwowskiej* kosztuje we Lwowie rocznie 10 złr., półrocznie 5 złr., kwartalnie 2 złr. 50 ct., miesięcznie 84 ct. Na prowincyi: rocznie 12 zł. 60 ct., półrocznie 6 zł. 30 ct., kwartalnie 3 zł. 15 ct., miesięcznie 1 zł. 5 ct.

Zaproszenie do przedpłaty.

Przedpłata na „Gazetę Lwowską“ wynosi za drugie ćwierćrocze, w miejscu 3 złr,, **pocztą 4 złr.;** za miesiąc kwiecień: w miejscu 1 złr., **pocztą 1 złr. 35 ct.** Z „Przewodnikiem“ za drugie ćwierćrocze w miejscu 3 złr. 75 ct,, **pocztą 4 złr. 75 ct.;** za miesiąc kwiecień: w miejscu 1 złr. 30 ct., **pocztą 1 złr. 65 ct.** Prenumeratę przyjmuje się tylko od 1 lub 16 każdego miesiąca.

W celu ustalenia nakładu prosimy o wczesne nadsyłanie prenumeraty.

Na podstawie umowy, zawartej z redakcyą warszawskiego **„Tygodnika Ilustrowanego“** *zawiadamiamy szanownych prenumeratorów naszych, iż nabywać mogą piękne to pismo, celujące tak doborem treści literackiej jak i artystyczną wartością działu ilustracyjnego, po cenie znacznie zniżonej.*

Prenumeratorowie *Gazety Lwowskiej* mogą otrzymywać od 1 stycznia 1892 r. warszawski **„Tygodnik Ilustrowany“**, po następującej cenie:

We Lwowie:	kwartalnie	2 „	50 ct.
	miesięcznie		84 „
Na prowincyi:	kwartalnie	3 „	15 „
	miesięcznie	1 „	5 „

CZĘŚĆ URZĘDOWA

Obwieszczenie.

Według pisma c. k. komisyi centralnej dla zabytków sztuki i pomników historycznych w Wiedniu z dnia 2 marca 1892 r. l. 254/c. c. JE. Pan Minister wyznań i oświecenia przedłużył reskryptem z dnia 23 lutego 1892 r. l. 808 czas funkcyi konserwatorów: Prof. dr. Ludwika Ćwiklińskiego, dr. Wojciecha hr. Dzieduszyckiego w Jezupolu, Karola hr. Lanckorońskiego w Rozdole, prof. dr. Józefa Łepkowskiego w Krakowie, Władysława Łozińskiego we Lwowie, prof. Sławomira Odrzywolskiego w Krakowie, Władysława Przybysławskiego w Czortowcu, prof. dr. Izydora Szaraniewicza we Lwowie, Jana hr. Szeptyckiego w Przyłbicach, dr. Stanisława Tomkowicza w Krakowie i prof. Juliana Zachariewicza we Lwowie na lat pięć i zatwierdził ich na ten przeciąg czasu w rzeczonym urzędzie honorowym.

Z c. k. Namiestnictwa.

CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA

Lwów, 31 marca.

Parlament, rada miejska, dzienniki francuskie, wszystkie koła polityczne i wszystkie dzienniki brukowe, słowem cały świat paryski wstrząśniony i oburzony, nie mówi o niczem, tylko o ohydzie zamachów dynamitowych. I wszystkie te głosy razem skupione, zwracają się ku władzom wykonawczym wołając o opiekę, o ściganie zbrodniarzy. Odzywają się przytem narzekania na małą gorliwość policyi paryskiej, na brak energii prefekta p. Lozé, a nawet zarzuty przeciw p. Loubet, który oprócz godności prezesa ministrów, jest oraz ministrem spraw wewnętrznych.

Oskarżenia te i zarzuty są łatwe do pojęcia, wobec grozy położenia i obudzonego przestrachu o życie każdego z obywateli. Po pierwszych zamachach, przyjął Paryż dość obojętnie wiadomość o wybuchach, były one nawet przedmiotem żartów. Dopiero ostatni zamach, po którym zostało wiele osób rannych, wywołał popłoch rzeczywisty. Pod wrażeniem tem Izba deputowanych uchwaliła ustawę surową, dekretującą śmierć na sprawców zamachu, i uchwaliła w ciągu dziesięciu minut, przyjąć każdy paragraf prostem podniesieniem rąk. Przeciw burzycielom porządku i dybiącym na życie ludzkie zbrodniarzom, ogarnęło wszystkich tak głębokie oburzenie, że obecnie i paryska rada miejska, która jakiś czas kokietowała z zapędami anarchizmu i komunizmu, postanowiła teraz ze swojej strony przystąpić do obmyślenia środków przeciw anarchizmowi. Wnioskują z tego nie bez podstawy, że aranżerowie robotniczych uroczystości majowych, muszą być bardzo ostrożni, ażeby nie naprężyć zbytecznie struny, bo i najniższe warstwy paryskie manifestują gniew przeciw wszelkim zaburzeniom. Najnowsze zbrodnie odkryły oczom tak zwanych mieszczańskich radykałów, przepaść, z którą nie mogą sympatyzować ludzie, którzy pracą zdobyli jakiekolwiek oszczędności. Jeden właśnie z brukowych dzienników paryskich, który wydawany jest nie dla popierania dążności socyalistycznych, ale po prostu dla zadośćuczynienia upodobaniom klas najniższych, charakteryzuje usposobienie rzesz najszerszych w ten sposób: Od dość dawna już, od chwili wydania hasła walki klas i chęci zniesienia lub przynajmniej ograniczenia własności prywatnej, przeszli ludzie najubożsi, skoro tylko posiadali jaką choćby najmniejszą własność, na stronę przyjaciół porządku. We Francyi, gdzie zmysł oszczędności i posiadania, przeważa w większości wszystkie inne bodźce, nie ma widoków powodzenia żadna teorya komunistyczna, a tembardziej nie ma, gdy chce pozbawieniem życia zdobyć cudzą własność. Dziś tak samo robotnik, którego żona złożyła mały kapitalik z oszczędności po jednym groszu, jak i parobek, który chowa starannie swoją książeczkę oszczędności, jak równie i biedna sługa, i rzemieślnik, i chłop, mówią z największem oburzeniem o dzikich burzycielach mienia i gotowi ich zawsze wydać władzom, albo nawet wykonać wyrok doraźny, gdyby pochwycili zbrodniarza na gorącym uczynku. — Zdaje się, że w obec takiego usposobienia ogółu, nie trudno będzie władzom bezpieczeństwa dotrzeć nakoniec do źródła zbrodni, i przy pomocy nowej ustawy stłumić w zarodzie resztę zamachów, o których mówią, iż były przygotowane.

Sprawy sejmowe.

(*Budżet krajowy na rok 1892.*)

(§) Jak to zapowiedzieliśmy, komisya budżetowa zamknęła wczoraj wieczór budżet na rok 1892 z następującemi ostatecznemi wynikłościami:

Wydatki preliminowane są w sumie **6,374.665 zł.** Nieobjęte są jednak dwa przedłożenia Wydziału krajowego, obciążające budżet, które dotąd nie zostały załatwione, a mianowicie: podwyższenie funduszu pożyczkowego na budowę koszar z efektem finansowym na rok 1892 w kwocie 200.000 zł., oraz sprawa podniesienia chowu bydła w kraju z sumą 52.500 zł., — przeto razem z wydatkiem wyższym o 252.500 zł.

Dochody własne preliminuje komisya w sumie **898.334 zł.**

Pozostaje przeto *niedobór* do pokrycia z innych źródeł, a przedewszystkiem dodatkami od podatków **w sumie 5,476.331 zł.**

Przy zatrzymaniu dotychczasowego dodatku do podatków po **36 ct.** od sumy po-

---

LISTY Z PARYZA.

XXIII.

(Konferencya we Francyi. — Zkąd jej wziętość? — Francisque Sarcey, jako historyograf konferencyi. — "Souvenirs d'âge mûr". „Au pays des souvenirs“, Armanda Silvestre'a. — Silvestre poeta, nowelista i pamiętnikarz. — Silvestre polityk. — Jeszcze o Sarcey'u. — Krytyka literacka w Paryżu, zdanie o niej Sarcey'a. — Jego nadaremne próby poprawienia jej. — Specyalność p. Johna Grand-Carteret. — „Wagner en caricature“. — Muzyka przyszłości. — Porównanie karykatury u rozmaitych narodów. — Płaskość i trywialność humorystyki francuskiej. — W jakiem przebraniu powinien był w Paryżu wystąpić „rycerz z łabędziem?“ — Przegląd teatralny. — Sztuka, której nietylko treść, ale nawet sam tytuł jest nieprzyzwoity „Fortunio“ „Les Erinnyes“.)

(Dokończenie).

Ale powróćmy jeszcze na chwilę do Sarcey'a. Sarcey co tydzień miewa w t. zw. *salles des Capucines* konferencyę o nowościach księgarskich. Jest to, rzec można, jedyna krytyka bezinteresowna — niereklamowa i racyonalna, bo mająca głównie na celu kierowanie publiczności w jej wyborze książek, z jaką spotkać się można w Paryżu. Po dziennikach bowiem znajdziesz tylko krótkie szumne i puste wzmianki o książkach nowowydanych, bardzo rzadko i tylko wtedy, kiedy autor nazywa się Zola, Daudet, Maupassant, kronikę okolicznościową, zwykle pozbawioną ducha krytycznego. Krytyka literacka, jak my ją rozumiemy i jak uprawiają ją u nas tacy ludzie, jak Tarnowski, Kenig, Jeske-Choiński, Chmielowski, Milewski, Kaszewski i t. d., w Paryżu nie istnieje. Oto co pisze w tym przedmiocie Sarcey w *Souvenirs d'âge mûr.*

„Krytyków-publicystów mamy bardzo dużo, są to przeważnie ludzie inteligentni, wykształceni, utalentowani, ale którzy bawią się w pisanie fantazyi artystycznych na temat psychologii i filozofii, zamiast publiczności oddawać usługi, których a publiczność odnich wyczekuje. Znikła, niestety, stara krytyka XVIII stulecia, która po prostu mówiła do czytelników: to a to w tej książce znajdziecie, to dzieło jest cennem, a tamto nie ma wartości. Radzę wam kupić tę pracę, a tę drugą pominąć, bo szkoda waszych oczów i waszego czasu na jej czytanie. Krytycy ten sposób oceniania książek uważają za przestarzały, śmieszny i gardzą nim. Ale jestem pewny, że wielu ludzi tęskni po nim, że wielu poczciwców cieszyłoby się, gdyby jaki zechciał ich kierować w ich wyborze strawy umysłowej“.

Znany krytyk teatralny z dziennika *Temps* chciał być tym pisarzem. Próbował wznowić ową „dawną krytykę XVIII stulecia“ w dziennikarstwie, ale nigdzie nie udało mu się. I ku wielkiej swojej rozpaczy pozostał krytykiem teatralnym, a książki ocenia w obec szczupłego tylko grona słuchaczów, co go wcale nie pociesza.

Nie wiem czy kiedy wspominałem na tem miejscu o pisarzu, nazwiskiem Johna Grand-Carteret. Pisarz ten szczególną obrał specyalność. Zbiera on i zbiorowo wydaje wszystkie karykatury, odnoszące się do rozgłośnych ludzi i na tych zbiorowych wydaniach majątek robi. W tych zbiorach wydał zbytkowne dzieło p. n. *Wagner en caricature.* W dziele tem znajdują się wszystkie humorystyczne ilustracye odnoszące się do Wagnera jakie *Kladderadatsch*, *Kikiriki* wiedeński, paryzkie *Charivari*, komiczne dzienniki angielskie i włoskie, kiedykolwiek publikowały.

Najlepszą z tych karykatur jest, zdaniem mojem, ilustracya szwajcarskiego pochodzenia, wyobrażająca „Muzykę przyszłości“. Na pierwszym planie stoi Wagner, rozczochrany, nerwowy, z batutą w ręku. W głębi tłumy muzykantów. A jacy to muzykanci! Jedni rzępolą na olbrzymich skrzypcach olbrzymiemi smyczkami, do dźwigania których potrzeba dwóch ludzi. Inni dmą miechami w trąby kolosalnych rozmiarów. Inni jeszcze dorzucają węgla do kotłów machin, poruszających flety parowe. Na lewo lokomobila świszcze, na prawo artylerzyści biją z armat. W jednym kącie cały rząd porządnie uszeregowanych przed pulpitami kotów i psów miauczy i wyje. W drugim kącie siedzą niańki, które klapsami pobudzają swoich pupilów do wydawania harmonijnych krzyków.

Mogłem dzięki p. Johnowi Grand Carteret skonstatować, że humorystyka ilustrowana niżej stoi we Francyi, niż w Niemczech, niżej nawet niż w Anglii, gdzie dowcip słynie ze swego ciężaru. Żarty, wymierzone przeciw Lohengrinowi, rażą brakiem smaku i finezyi. Nawiasem mówiąc, ojcowie dzisiejszych Francuzów byli cokolwiek dowcipniejsi.

Pod względem fantazyi Włosi prym trzymają, a po nich Wiedeńczycy. Znakomita jest szarada któregoś z dzienników austryackich, powtórzona w zbiorze p. Grand-Carteret, z powodu słynnych przeszłorocznych awantur ulicznych przed operą, z okazyi wystawienia Lohengrina. Jak Lohengrin „rycerz z łabędziem“ powinien był wystąpić przed Francuzami, jeżeli chciał zapewnić sobie dobre przyjęcie? pyta wesoły ilustrator. — Na obrazku widać okropnego mużyka w kożuchu i w krymce tatarskiej, z nahajką w ręku; stoi on na saniach. Łabędź ciągnie te sanie.

Trafił rysownik. Z pewnością takiego Lohengrina publika francuska byłaby powitała — rossyjskim hymnem i entuzyastycznemi oklaskami.

Chciałbym wspomnieć o ruchu teatralnym, dość znacznym, jak zwykle w tej porze, ale znajduję się w niemałym kłopocie. *La bonne à tout faire* pp. Méténier i Dubut de Laforest, grana w *Variétés; La paix du foyer*, p. Augusta Germain, grana w *Vaudeville* — tak wstrętną są „odbitką z życia“, że nie mogę ich streścić przez szacunek, jeżeli nie dla moich czytelników, to przynajmniej dla czytelniczek moich. Francuzi coraz bardziej grzęzną w grzebaniu najobrzydliwszych tajników duszy ludzkiej i życia. *Gymnase* przygotowuje sztukę, której nietylko treść, ale nawet sam tytuł jest — nieprzyzwoity. Autorem tej sztuki jest Armand Silvestre, który z szczególną lubością bohaterom swoich nowelek niemożliwe wymyśla nazwiska. A nazwisko jednego z owych bohaterów stanowi właśnie tytuł komedyi, wyżej wspomnianej.

Odéon wystawia obecnie dwie prześliczne sztuki. Ale nie są to nowości, bynajmniej. Pierwsza: *Les Erinnyes*, poety Leconte de Lisle, grana już za czasów drugiego cesarstwa; drugiej, *Fortunio*, autor dawno umarł. Był nim Alfred de Musset.

Paryż, w marcu.

Maurycy Mycielski.

krajowego przedłożenie Wydziału krajowego w przedmiocie popierania kultury krajowej na polu budowli wodnych.

Komisya podnosi w swem sprawozdaniu, że wszystkie uchwały sejmowe z r. 1890, o ile to zależało od Wydziału krajowego wykonane zostały należycie z wszelkim możliwym pospiechem i dla samych spraw jak najprzychylniej, a proponowane w preliminarzu na rok 1892 dotacye na regulacyę rzek niespławnych, zostały należycie uzasadnione, — zatem komisya wstrzymuje się od szczegółowego omawiania tych przedmiotów, akceptując w zupełności wnioski Wydziału krajowego.

Komisya uważa tylko za wskazane przedstawić Sejmowi swą opinię co do tych kwestyj, na które pragnie zwrócić uwagę Sejmu, oraz których załatwienie połączonem jest ze stałem, lub znaczniejszem chwilowem obciążeniem funduszu krajowego.

Jako pierwszą kwestyę podnosi komisya sprawę regulacyi rzek karpackich. Ponieważ na odnośne rezolucye sejmowe Rząd dotychczas wcale nie odpowiedział, a obecne finansowe położenie kraju właśnie wymagałoby wydatniejszego poparcia ze skarbu państwa na wykonanie takich robót, które mają na celu uchylenie klęsk elementarnych i usunięcie powodów zubożenia, proponuje komisya ponowienie rezolucyi do Rządu w tej sprawie.

O drugiej kwestyi dotyczącej postępu budowy przy robotach melioracyjnych podnosi komisya, że roboty przeprowadzone są normalnie i odpowiadają programowi budowy, ustanowionemu w odnośnych ustawach; natomiast przy robotach prowadzonych przez spółki wodne budowa postępuje mniej raźno, w skutek czego nieproduktywne wydatki na zarząd przedstawiają zbyt wysoki procent kosztów ogólnych.

Komisya zaznacza z zadowoleniem, że J. E. książę Marszałek wraz z szefem departamentu, do którego należą sprawy melioracyjne, zwiedził w r. 1891 część wykonywanych się robót melioracyjnych między Wisłoką a Sanem w powiatach: mieleckim, tarnobrzeskim i niskim, przyczem miał sposobność przekonać się o stanie robót i ocenieniu ich ważności i użyteczności przez ludność miejscową.

W sprawie obwałowania Wisły podnosi komisya w swem sprawozdaniu odpowiedź komisarza rządowego daną przed kilku dniami w Sejmie, w kwestyi tworzenia się zatorów pod Tarnobrzegiem, iż według uchwał komisyi międzynarodowej trasa normalna na dalszej części Wisły między Tarnobrzeskiem a Chwałowicami przedewszystkiem ma być zabudowaną.

Komisya podnosi zatem, że w obec powyższej uchwały spodziewać się można, iż w najbliższej przyszłości przez wykończenie robót regulacyjnych na Wiśle poniżej Tarnobrzega, powody tworzenia się zatorów będą usunięte.

Komisya zgadza się z projektem Wydziału krajowego rozpoczęcia nowych przedsiębiorstw melioracyjnych, a mianowicie: uzupełnienia obwałowania prawego brzegu Wisły między Podgórzem a Niepołomicami w powiatach wielickim i bocheńskim; zabudowania systematycznego potoków górskich w dorzeczu Skawy w powiecie myślenickim i zabudowania kilku potoków w dorzeczu Stryja w puwiecie turczańskim.

Komisya tem więcej popiera te projekty, że roboty mają być wykonane w dwóch ubogich górskich powiatach, tudzież w ciężko dotkniętych zeszłorocznym nieurodzajem powiecie wielickim i w ten sposób przyczynią się znacznie do złagodzenia klęski przez dostarczenie zarobku.

Komisya proponując przyjęcie ustaw według wniosku Wydziału krajowego, czyni tę zmianę, iż proponuje Sejmowi wniosek na przyznanie 40 prc. zasiłku z funduszu krajowego na zabudowanie potoków górskich w dorzeczu Skawy, tak, iżby skarb państwa pokrył 60 prc. kosztów.

Komisya podnosi następnie z uznaniem, że Wydział krajowy w ciągu roku 1891 przeprowadził z Ministerstwem rolnictwa rokowania co do subwencyonowania doświadczeń z kulturą torfowisk w majątku hr. Hompescha w Rudniku. Tego rodzaju melioracya może bowiem przynieść wielki pożytek w kraju, gdzie w 42 powiatach znajduje się około 100.000 morgów nieużytków, lub lichych łąk torfowych.

Z uwagi, że w kraju naszym prawie $\frac{1}{4}$ część gruntów ornych to jest 1,600.000 morgów wymaga drenowania, a również wielkie obszary lichych łąk przez odpowiednią melioracyą mogłyby w wysokim stopniu podnieść chów bydła, komisya gosp. kraj. jak najsympatyczniej, przyjęła wnioski Wydziału kraj. w sprawie poparcia drenowania gruntów w szerszych rozmiarach.

Komisya uchwaliła w końcu wniosek na polecenie Wydziałowi kraj., aby na najbliższej sesyi przedłożył sprawozdanie z rezultatów osiągniętych przy dotychczas wykonanych robotach melioracyjnych, oraz program mających się w przyszłości w całym kraju przeprowadzić regulacyj i melioracyj z podaniem porządku ich wykonania ze względu na nagłość i ważność.

Z Sejmów krajowych.

Sejm czeski rozpocznie już jutro, w sobotę dyskusyę nad budżetem. Komisya budżetowa jeszcze we wtorek zatwierdziła sprawozdanie generalne.

Ogólne zapotrzebowanie kraju oznaczono na 12,955.796 zł., pokrycie 844.375 zł., niedobór wynosi tedy 12,101.421 zł.

W Sejmie szląskim poseł Michejda w dłuższej i z pełną werwą wypowiedzianej mowie domagał się polskich i czeskich szkół ludowych, niemniej polskiego i czeskiego seminaryum nauczycielskiego, w końcu żądał, aby inspektorowie szkolni posiadali odpowiednie kwalifikacye dla szkół słowieńskich. Poseł Cienciala przemawiał w duchu szkół wyznaniowych.

Sejm dolno-austryacki załatwił już przeważną część swoich zadań, pozostaje jeszcze jednak budżet krajowy, który zajmie kilka posiedzeń.

Reprezentacye krajowe Karyntyi i Krainy mają być zamknięte jutro lub w pierwszych dniach przyszłego tygodnia; sesya innych Sejmów przeciągnie się niezawodnie do niedzieli palmowej.

Z parlamentu niemieckiego.

Na przedwczorajszem posiedzeniu parlamentu rozstrzygnęła się sprawa budowy nowej korwety krzyżowej, na którą rząd zażądał 2,000.000 marek, jako pierwszą ratę. Koło polskie, które w konsekwencyi swego dawniejszego stanowiska, postanowiło popierać to żądanie rządu, stawiło się prawie w komplecie. Los żądania rządowego był jednak już zdecydowany odmowną komisyjną uchwałą centrum, które nie uznając budowy korwety jako koniecznie potrzebną, przyłączyło się w tej sprawie do opozycyi wolnomyślno-socyalno-demokratycznej.

Za uchwaleniem żądanej raty wystąpił imieniem Koła polskiego poseł Józef Kościelski, oświadczając na wstępie, że Koło jednomyślnie, w zwartym szeregu, głosować będzie za wnioskiem barona Manteuffla, jak już głosowało za uchwaleniem żądanej raty w drugiem czytaniu. Poseł Kościelski dowodzi konieczności budowy żądanej korwety, jako mającej wielkie znaczenie w ewentualnej wojnie morskiej, a której, zdaniem jego, przypadnie w wojnie to samo znaczenie, jakie mają ułani na lądzie. Właśnie interes wzmocnienia siły obronnej marynarki wymaga koniecznie budowy korwety. Trzeba także zważać i na to, że ewentualna klęska marynarki niemieckiej zakwestyonowaćby mogła także powodzenie armii lądowej. Poseł Kościelski zakończył swe przemówieni mniej więcej następującemi słowy: „W prasie obrzucano nas najrozmaitszemi podejrzeniami. Powiedziano, że występujemy w obronie żądania mniej ze względu na marynarkę, jako taką, ale raczej ze względów stronniczo-politycznych. Tak bynajmniej nie jest. Nasze zasadnicze stanowisko wobec żądania na marynarkę jest takie same, jakie zachowujemy wobec innych żądań etatowych. Gdy się znajdujemy po stronie większości, nie mamy powodu zwracać na siebie większej uwagi, gdy jednak z naszemi przekonaniami znajdujemy się po stronie mniejszości, winniśmy je stanowczo i jasno zaznaczyć, gdyż w takim przypadku trzeba gorąco wystąpić w obronie swego zdania. I my jesteśmy przekonani, że dobrze jest, gdy nas przestano liczyć do żywiołów destrukcyjnych, ale właśnie dlatego wobec każdego żądania wychodzimy z objektywnego stanowiska, które da się streścić w słowach: Dajcie cesarzowi, co jest cesarskiego, a państwu, co się państwu należy“. (*Oklaski na ławach polskich i na prawicy).*

Skutki zamachu przy ulicy Clichy w Paryżu.

Doniesienia telegraficzne podawały wiadomości o każdym zamachu w rysach ogólnych; obraz ten uzupełniamy szczegółami, zebranemi przez dzienniki z widowni katastrofy ostatniej, najgroźniejszej.

Widok domu. nawiedzonego nieszczęściem. jest straszliwy. Schody, wiodące do piątego piętra, runęły zupełnie aż do wysokości czwartego piętra. Tylko jedna kondygnacya z czwartego na piąte piętro utrzymała się jako tako. Schody drugie, przeznaczone dla służby. przez które uciekli po wybuchu mieszkańcy domu, doznały po wstrząśnieniu tak wielkich uszkodzeń, że po południu nie wpuściła już policya wielu lokatorów, którzy wracali, chcąc zabrać z mieszkań niektóre potrzebne im przedmioty. Z mebli w mieszkaniach pozostały tylko pogruchotane szczątki. Jak silny był wybuch, dowodzi okoliczność, że w mieszkaniu adwokata p. Guillaume na drugiem piętrze, gdzie właśnie podłożono materyę eksplodującą, kasa żelazna, ważąca kilkaset kilo, została zepchnięta z miejsca o dwa metry blisko.

W mieszkaniu p. Bulot, zastępcy prokuratora, mieszkającego na piątem piętrze, przeciw któremu wymierzony był właśnie zamach, zrządziła eksplozya stosunkowo bardzo małe szkody. W ciągu popołudnia musieli i mieszkańcy oficyn, przy ulicy Berlińskiej, opuścić także mieszkania, ponieważ mur, przytykający od ulicy Clichy do oficyny sąsiedniej, popękał tak mocno, że zaszła obawa zawalenia się oficyny. Rany odniosło pięć osób:

1. Panna Ewa Bertron, 60-letnia starsza osoba, mieszkająca na drugiem piętrze, odniosła poranienia na twarzy od szyb okna, wyrwanego z krosnami przez wybuch. Wzięła ją w opiekę rodzina.

2. Pokojowa wymienionej lokatorki, Marya Rolly, 32-letnia, poraniona została drzazgami ostremi na całem ciele, a prócz tego szkło pryskające pokaleczyło jej głowę. O życie jej w razie skomplikowania ran, zachodzi obawa.

3. Klucznica Marya Aleksandrine odniosła niebezpieczne rany na całem ciele i musiano ją odwieźć do szpitala Lariboisière.

4. Pani Fournier, żona aptekarza, która na dwie godziny przed wybuchem powiła syna, popadła w skutek przerażenia w gorączkę tak silną, że lekarze nie mają nadziei utrzymania jej przy życiu.

5. Hektor Westebled, pokojowiec p. Guillaume, który w chwili wybuchu był w kuchni wpadł podczas wstrząśnienia pod szafę i tylko tej okoliczności zawdzięcza, że uszedł wprawdzie z życiem, ale doznał na ciele starć aż do krwi i potłuczenia. Nogi jego zupełnie zgniecione.

Ci, którzy sprawdzali na miejscu czyn okropny, twierdzą, że to jeszcze szczęście, iż katastrofa nastąpiła stosunkowo dość rano, o godzinie ósmej, w tej chwili bowiem większość mieszkańców znajdowała się jeszcze w łóżkach. Otóż mniejsze nieszczęście w tem, że pokoje sypialne znajdują się na przeciwnej stronie od ściany schodowej, gdzie wybuch przygotowano. Gdyby wybuch był nastąpił później, w chwili, gdy już mieszkańcy przechodzą do pokoi, położonych przy wejściu od schodów, to byłoby wiele osób padło ofiarą, tracąc życie, jak to łatwo wywnioskować z pogruchotanych na szczątki mebli.

KRONIKA

Lwów, 1 kwietnia.

— **Najj. Pan** raczył najmiłościwiej udzielić z prywatnej Swej szkatuły gminie Łobzów, w powiecie krakowskim, na budowę szkoły, zapomogi w kwocie 100 zł.

— **Ze świata.** W pałacu Namiestnikowskim odbył się wczoraj obiad, na który przybyli: JE. ks. Sanguszko marszałek krajowy, Romanowie hr. Potoccy, JE. Ludwik hr. Wodzicki, Edwardowa hr. Stadnicka, Konstancya hr. Stadnicka, Zdzisławowa i Sewerynowa Skrzyńskie, bar. Hagenowie, Al. Micewscy z panną Skorupczanką, Adamowie Jędrzejowiczowie, pani Stojowska, Edward hr. Raczyński, Leon ks. Sapieha, Emil hr. Potocki, Juliusz Bielski, Adam i Kazimierz Skrzyńscy.

— **Raut** na korzyść Stowarzyszenia Pracy kobiet, który ma się odbyć dnia 4 b. m. w sali kasyna miejskiego, jest przedmiotem powszechnych rozmów i dyskusyj. Zapowiedziana „awantura tragi-komiczna“ pp. A. Abrahamowicza i J. K. Zielińskiego, obudza wielką ciekawość. Dzisiaj w sali kasynowej odbędzie się generalna próba z tej wybornej krotochwili.

W produkcyach wokalno-muzykalnych, których artystyczne kierownictwo objął p. Wład. Wszelaczyński, weźmie udział pani Pawlikówna; a panna Aniela Bogusławska deklamować będzie śliczny wierszyk Gawalewicza.

— **Nadanie stypendyum.** C. k. Namiestnictwo nadało opróżnione stypendyum z fundacyi im. Jakóba Kulczyckiego w kwocie rocznych 180 zł. w. a. Emilianowi Kulczyckiemu uczniowi II. klasy c. k. gimnazyum w Jarosławiu, krewnemu fundatora, począwszy od roku szkolnego 1891/2.

— **Prywatystki,** które zamierzają składać egzamin dojrzałości w c. k. seminaryum nauczycielskiem żeńskiem we Lwowie z końcem bieżącego roku szkolnego, wniosą podania do dyrekcyi zakładu (ulica Skarbkowska l. 39) najdalej po dzień 15 maja b. r. Podania te, należycie ostemplowane, mają zawierać: 1) metrykę urodzenia (na dowód ukończonego 19 roku życia); 2) świadectwo zdrowia, wystawione przez lekarza urzędowego; 3) świadectwo moralności, i 4) krótki opis odbytych nauk z wykazem dzieł do egzaminu przestudyowanych.

— **Dr. Gustaw Roszkowski,** prof. Uniwersytetu i poseł do Rady państwa, wygłosi w poniedziałek dnia 4 kwietnia b. r. o godzinie 5 po południu, w sali ratuszowej, na dochód Związku koleżeńskiego byłych uczennic seminaryum lwowskiego, odczyt: „O potrzebie utrzymania pokoju w Europie“.

Na tenże sam cel odbędą się także w miesiącu kwietniu odczyty: dr. prof. Józefa Żulińskiego i dyrektora Fr. Próchnickiego, o których bliższe szczegóły później będą podane.

Imiona szanownych prelegentów, jako też zacne i prawdziwie społeczne cele młodej instytucyi, przychodzącej w pomoc ludowym nauczycielkom, zapewnią bez wątpienia liczny współudział publiczności i zapełnią salę ratuszową.

— **Podziękowanie.** Na rzecz zawiązującego się Internatu dla uczenic żeńskiego seminaryum nauczycielskiego we Lwowie, złożyli: p. dr. Adolf Frisch, adwokat krajowy z Trembowli 20 zł., p. Popowiczówna M. nauczycielka 1 zł., a na rzecz ubogich uczenic zakładu N. N. ze Lwowa 35 zł. Za te dary składa dyrekcya uprzejme podziękowanie.

Ludwik Dziedzicki.

— **Wyścigi konne w Galicyi 1892 roku.** Sekretaryat Towarzystwa chowu koni i wyścigów ogłasza następujący program wyścigów: (Ciąg dalszy). Tor lwowski. Dzień II. Wtorek dnia 28 czerwca. Bieg I. Nagroda Antonińska 1.000 zł. ofiarowanych przez hr. Józefa Potockiego. Dla 3-letnich i starszych ogierów i klaczy wszystkich krajów. Meta około 3.000 m. Waga: 3-letnie 57 klgr., 4-letnie 67 klgr., 5-letnie i starsze 70 klgr. Klacze $1\frac{1}{2}$ klgr. mniej. Konie urodzone w Galicyi lub w państwie rossyjskiem 5 klgr. mniej. Koń, który wygrał w jednym biegu 2.000 zł. do 4.000 zł. włącznie $2\frac{1}{2}$ kilgrama, jeźli wygrał dwa takie biegi, lub w jednym biegu nad 4.000 zł., 4 klgr. więcej, ale nie zbiorowo. Wkładka 30 zł. p. o. p. Drugiemu koniowi wszystkie wkładki. Mianować do dnia 1 czerwca.

Bieg II. Nagroda Austryackiego Jockey Clubu 1.000 zł. 800 zł. pierwszemu, 200 zł. drugiemu koniowi. Dla 3-letnich i 4-letnich ogierów i klaczy w Austro-Węgrzech urodzonych. Waga podług wieku. Klacze $1\frac{1}{2}$ klgr. mniej. Konie półkrwi 5 klgr. mniej. Zwycięzca biegu wartości od 2.000 zł. do 3.000 zł. 2 klgr., nad 3.000 zł. $3\frac{1}{2}$ klgr. więcej jednak nie zbiorowo Meta około 1.600 m. Wkładka 60 zł., wycofanie traci połowę. Wkładki i wycofanie drugiemu koniowi do wysokości 300 zł. Mianować do dnia 1 czerwca.

Bieg III. Nagroda Cesarska I klasy 3.000 zł. Dla 3-letnich ogierów i klaczy urodzonych w Galicyi, W. Ks. Krakowskiem, na Bukowinie i w Austro-Węgrzech będących własnością członków galicyjskiego Towarzystwa ku podniesieniu chowu koni i wyścigów. Konie urodzone po za granicami Galicyi, W. Ks. Krakowskiego i Bukowiny noszą 4 klgr. więcej. Waga 57 klgr., klacze $1\frac{1}{2}$ klgr. mniej. Konie półkrwi 3 klgr. mniej. Koń, który wygrał w jednym biegu 3.000 zł. do 5.000 zł. wyłącznie $2\frac{1}{2}$ klgr., jeźli wygrał dwa takie biegi, lub w jednym 5.000 zł. lub więcej, 4 klgr. więcej, jednak nie zbiorowo. Konie po ogierze lub klaczy wychowanych w Austro-Węgrzech 2 klgr. mniej. Konie, których rodzice w Austro-Węgrzech wychowane były 4 klgr. mniej. Wkładka 100 zł. Wycofanie traci połowę. Wycofanie deklarowane do 1 czerwca wynosi 25 zł. Drugiemu koniowi połowa wkładek i wycofań. Reszta wkładek zwycięzcy, po odtrąceniu pojedynczej wkładki dla trzeciego konia. Meta około 2.400 m. Mianować do dnia 15 maja.

Bieg IV. Nagroda Austryackiego Jockey Clubu 1.000 zł. w. a. (700 zł. pierwszemu, 200 zł. drugiemu, 100 zł. trzeciemu koniowi). Dla koni 4-letnich i starszych wszystkich krajów. Waga: 4-letnie 65 klgr., 5-letnie i starsze 68 klgr. Klacze i wałachy $1\frac{1}{2}$ klgr. mniej. Zwycięzca biegu wartości 1.000 zl. $2\frac{1}{2}$ klgr., wartości 2.000 zł. 4 klgr. więcej. Wkładka 30 zł., wycofanie traci połowę. Drugiemu koniowi wkładki i wycofania do wysokości 200 zł. Panowie jeżdżą w kolorach lub w mundurze. Meta około 2.400 m. Mianować do dnia 1 czerwca.

Bieg V. Bieg Przedświta. Nagroda Towarzystwa 800 zł. Dla 2-letnich ogierów i klaczy, będących własnością członków galicyjskiego Towarzystwa chowu koni, urodzonych w Galicyi, W. Ks Krakowskiem i na Bukowinie, lub urodzone w Austro-Węgrzech. Te ostatnie noszą 2 klgr. więcej. Waga 57 klgr, klacze $1\frac{1}{2}$ klgr. mniej Wkładka 30 zł., bez wycofania. Drugiemu koniowi połowa wkładek, reszta kasie Towarzystwa. Zwycięzca biegu 3 klgr. więcej. Meta około 900 m. Mianować do dnia 1 czerwca.

Bieg VI. Bieg myśliwski (*Steeple chase*). Nagroda 1.000 franków w złocie ofiarowanych przez p. Feliksa Skazigino. Dla koni 4-letnich i starszych, zrodzonych w Austro-Węgrzech, które nigdy biegu na publicznym torze nie wygrały. Jeżdżą jedynie członkowie gal. Towarzystwa ku podniesieniu chowu koni i wyścigów w kolorach. Waga podług wieku. Konie półkrwi, 3 klgr. mniej. Jeździcy, którzy bieg na publicznym torze wygrali 3 klgr. więcej. Najmniej 12 przeszkód. Wkładka 20 zł. p. o. p. Wszystkie wkładki drugiemu koniowi. Albo 3 konie

różnych właścicieli startuje albo nie ma biegu. Meta około 4.000 m. Mianować do dnia 1 czerwca 1892 r. (C. d. n.)

(*S. Ł. S.*) **Z Towarzystwa politechnicznego.** Na tygodniowem, bardzo licznem zebraniu członków Towarzystwa, wygłosił odczyt zaszczytnie znany z wielu prac p. August Sołtyński, inżynier, biorąc za przedmiot swego wykładu, sprawę tanich pomieszkań dla ludzi mniej zamożnych i robotników, w większych miastach.

Szanowny prelegent w pierwszym rzędzie przedstawił niezmiernie ciekawe, pod względem zdrowotności stosunki Londynu, wykazując równocześnie nadzwyczaj nieprawidłowe, bajeczne prawie zaludnianie się tego miasta.

W r. 1821 było w Londynie 1,378.947 mieszkańców, w roku 1861 już 3,716.483, zaś w 1891 roku 5,600.000. Przeważną większość tej ludności stanowią robotnicy, pracujący w dokach i rozmaitych zakładach fabrycznych, ale nie mający stałego zajęcia, i potrzebujący koniecznie jakiegoś na noc przytułku. Ponieważ liczba domów nie rosła w tym samym stosunku co cyfra ludności, powstało w skutek tego przerażające przepełnienie pomieszkań, co groźne za sobą pociągało następstwa. Rząd angielski starał się wszelkiemi sposobami złemu zaradzić, przeznaczając na budowę tanich pomieszkań dla ludzi biednych kilka milionów funtów szterlingów. Podnieść tu także trzeba na pochwałę społeczeństwa angielskiego, że wielu filantropów pospieszyło rządowi z pomocą, przekazując kolosalne prawie na ten cel sumy. Znany filantrop, Amerykanin, Peabody, uczynił w roku 1862 zapis w kwocie 500.000 funtów szterlingów, z dopożyczoną kwotą 390.000 funtów, tak, że z procentami przedstawiał ten kapitał 1,300.000 funtów, za który wybudowano 17 grup bardzo zdrowych domów dla 4551 rodzin, składających się z 22.755 osób, pobierając niezmiernie mały czynsz, bo w stosunku 2—3 marek tygodniowo, tak, aby stopa procentowa od całego kapitału wynosiła od 3—5 procent, który do budowy nowych domów służy.

Prelegent, podobnych zapisów, pochodzących z ofiarności publicznej, przytoczył cały szereg. To też w krótkim stosunkowo czasie warunki hygieniczne w dzielnicach zamieszkałych przez robotników, tak dalece się poprawiły, że śmiertelność zaledwie dochodzi do 16 procent na 1000 ludzi. Inne dzielnice Londynu, mniej zaludnione, wykazują daleko wyższą śmiertelność, bo 20—24 na 1000 mieszkańców.

W dalszym ciągu tego ciekawego odczytu, p. Sołtyński przytoczył istniejące stosunki we Francyi, w Belgii, w Niemczech i Austryi, wykazując szczegółowo, jak wiele w tych państwach już zrobiono w tym kierunku, a jak duże jeszcze istnieją braki, i jakie w ogólności stanowiska zajęły rządy tych Państw, aby złemu co rychlej zaradzić.

W końcu swego wyczerpującego odczytu, tak starannie pod względem technicznym w szczegółach opracowanego, prelegent zachęcał gorącemi słowy kolegów-architektów, aby zajęli się tą tak wysoce filantropijną kwestyą u nas, opracowali szczegółowe plany tanich pomieszkań, których we Lwowie wielki brak czuć się daje.

Zgromadzeni koledzy wynagrodzili niestrudzonego prelegenta nie tylko przeciągłemi oklaskami, ale osobistemi podziękowaniami, za poruszenie tej tak ważnej sprawy.

— **Komisya terminologiczna** lwowskiego Towarzystwa prawniczego, odbyła drugie posiedzenie dnia 28 marca b. r. Na posiedzeniu byli obecni: dr. Balzer, dr. Domaszewski, dr. Łoziński, dr. Małaczyński, dr. Ostrożyński, dr. Podlewski, dr. Ruebenbauer i dr. Till. Po przeprowadzeniu dalszych obrad nad sprawą wydawnictwa ustaw administracyjnych i sądowych, oraz nad sprawą wydawnictwa formularzy dla poszczególnych gałęzi sądownictwa i administracyi, zajęła się komisya odczytaniem wniesionego do Sejmu przedłożenia rządowego z projektem ustawy: „O wymogach dla zatwierdzenia i zaprzysiężenia straży, ustanowionej dla ochrony kultury krajowej“. — Komisya uznała jednomyślnie, iż niejasna stylizacya projektu, czyni go wprost niezrozumiałym, nie tylko dla straży, dla której jest przeznaczony, lecz nawet i dla zawodowych prawników. Pominąwszy ociężałość stylistyczną, wynikającą z niewolniczego trzymania się zwrotów języka niemieckiego („Przepisy prawne o świadectwie zaprzysiężonych sług Państwa, tyczącem się onychże spostrzeżeń służbowych w sprawach karnych, będą także stosowane do świadectw tegoż samego rodzaju, danych przez dozorców“) — zawiera projekt prócz rażących niewłaściwości językowych („zapodawać“, „odnośna osoba“, „donieść.... przy dołączeniu legitymacyi“ i t. d.), już obecnie w urzędach niestety powszechnie zakorzenionych, nowe skażenia językowe, które musiałyby się rozpowszechnić, gdyby ustawa w projektowanem brzmieniu przez Sejm została uchwalona („strażnik.... przestaje być ustanowiony....“, „będzie się miała znajdować siedziba mieszkania strażnika“, „poddać się zatwierdzeniu“ i t. d.).

Nadto przeprowadzono dyskusyę nad niektóremi paragrafami projektu ustawy łowieckiej.

— **Z Sokoła.** Ostatni koncert po południowy orkiestry wojskowej odbędzie się w niedzielę, dnia 3 kwietnia b. r. Produkować się się będzie kapela p. p. nr. 95 pod kierownictwem swego kapelmistrza p. Forki. W program wchodzi między innemi Griega prześliczna *suita* orkiestralna z muzyki do dramatu Ibsena „Peer Gynt. Początek koncertu o godzinie pół do 5.

— **Dr. Gostyński**, lekarz tutejszy, wyjeżdża w tych dniach za granicę, ażeby w myśl uchwały magistratu, poczynić studya nad zagranicznemi zakładami dla nieuleczalnych.

† **Zmarli** w ostatnich dniach: we Lwowie, Jan Chryzoston Sebastyan Mikuszewski, emerytowany radca sądu wyższego krajowego lwowskiego, urodzony w Krakowie 1821 roku; Jan Haczkiewicz, strażnik miejski, przeżywszy lat 37; Jan Krise, obywatel miasta Lwowa i zegarmistrz, przeżywszy lat 52.

— **Z obserwatoryum** c. k. Szkoły Politechnicznej we Lwowie, dnia 1 kwietnia 1892 r. Barometr opada.

W ubiegłej dobie licząc od godziny 12 w południe dnia 31 marca do 12 w południe dnia 1 kwietnia b. r., mieliśmy wiatr co do kierunku zachodni, co do siły mierny (4), niebo przeważnie zachmurzone a powietrze wilgotne (65 proc. wilg. względnej), opad deszcz, wysokość opadu 0,4 mm.

Srednia temperatura w tym czasie była +6,1°C., najwyższa +8,4°C. wczoraj po południu, najniższa +4,0°C. w nocy.

Wczoraj wieczór niebo się zachmurzyło; dziś rano padał deszcz nieznaczny przy silnym wietrze zachodnim.

Zniżka barometryczna 745 do 750 mm. znajdowała się w północnej Rossyi; zwyżka 780 do 775 mm. w Anglii.

Stan barometru zredukowany do poziomu morza, był dziś o godz. 12 w południe 761 mm.

Prognoza na dobę 2 kwietnia 1892 roku (od północy do północy): Wiatr będzie co do kierunku zachodni, co do siły mierny (3—4); średnia temperatura doby pozostanie około +5°C., niebo będzie przeważnie zachmurzone, a względna wilgotność powietrza zwiększy się do 85 proc.; opad deszcz chwilowy.

— **Pożar** nawiedził w nocy d. 30 z. m. miasto Gródek. Donoszą ztamtąd: Wielka łuna na niebie i głos dzwonów, pobudziły mieszkańców, wzywając ich na ratunek. W kierunku łuny pospieszyły: ochotnicza straż pożarna, załoga wojskowa, i wszyscy, którzy czuli się w sile niesienia pomocy nieszczęśliwym. Na miejscu pożaru przedstawił się straszny obraz. Przeszło dwadzieścia budynków stało już w płomieniach; rozszalały żywioł srożył się coraz bardziej, utrudniając przystęp i ratunek i w krótkim czasie pomimo wszelkich usiłowań ratunku, spłonęło czterdzieści domów mieszkalnych, wraz z stodołami i innemi zabudowaniami gospodarskiemi. Powstrzymanie rozszalałego żywiołu zawdzięczyć należy załodze wojskowej, która pod komendą pp. oficerów przybyła ze swą sikawką i z całem poświęceniem pracowała nad gaszeniem ognia.

W płomieniach zginęła 25-letnia kobieta, która wyratowawszy swe dziecię, poszła jeszcze do gorejącej chaty, aby wynieść swe suknie, ale już więcej nie powróciła. Również zginęło kilka sztuk bydła i koni. Szkoda nie da się jeszcze dokładnie obliczyć. Budynki były przeważnie ubezpieczone w Towarzystwie krakowskiem. Pożar był prawdopodobnie podłożony.

— **W Jaśle** odbędzie się jutro, w sobotę, w sali kasynowej, staraniem towarzystwa dam dobroczynności, przedstawienie amatorskie. Odegrane będą komedye: „Miodowe miesiące“ (Madejskiego) i „Za pozwoleniem łaskawa pani“ Labiche'a i Delacoura.

— **Skutki lektury kryminalnej**. Z Wiednia telegrafują o okropnym wypadku. Dwaj młodzi chłopcy, bracia Thorand, przejąwszy się opisami dziennikarskiemi procesu Schneidera i jego stracenia, zabawili się w sąd, a następnie w wykonanie wyroku stracenia. Jeden brat udawał Schneidera, drugi kata. I rzeczywiście brat powiesił brata, a powieszony, chłopak 11-letni, umarł uduszony na stryczku.

— **Z Cannes** donoszą, że austro-węgierski konsul w Londynie, hr. Albert Mennsdorff-Pouilly-Dietrichstein zaręczył się z księżniczką Dołgorukow, córką w. mistrza ceremonii na dworze petersburskim.

— **Z zazdrości.** Straszny wypadek zdarzył się w Bukareszcie. Mieszkający tam Emeryk Barszyński, Polak, urzędnik kolejowy, chory od dłuższego czasu na płuca, postanowił zabić swą młodą piękną żonę. Kochał ją gorąco, a wiedząc że wkrótce umrzeć musi, nie mógł się pogodzić z myślą, iż żona może po jego śmierci poślubić kogo innego. Onegdajszej nocy więc zabił ją śpiącą, wystrzałem z rewolweru, w głowę skierowanym, a następnie sam sobie odebrał życie. Rano znaleziono trupy obojga małżonków.

— **Jubileusz dr. Frankowskiego.** Jak donosi *Medycyna*, Towarzystwo lekarskie w Charkowie i municypalność tego miasta, celem uczczenia zasług rodaka naszego, dr. Władysława Frankowskiego, obchodziły uroczyście 50-letni jubileusz jego działalności na polu lekarsko-społecznem. Miasto uchwaliło nadać zasłużonemu naszemu rodakowi obywatelstwo honorowe, nazwać oddział zaraźliwych chorych w miejskim szpitalu dziecięcym oddziałem Frankowskiego, przyozdobić portretem jego salę porad w tymże szpitalu i wysłać do jubilata deputacyę od miasta. Dr. Frankowski, wychowaniec szkoły wileńskiej, a następnie Uniwersytetu charkowskiego, wykonywa praktykę w Charkowie od lat 50 i odznaczył się głównie podczas kilku epidemij cholery, które miasto nawiedzały. W uznaniu głośnych zasług jubilata Towarzystwo lek. warszawskie mianowało go swoim członkiem honorowym.

— **Koszta deszczu.** Ze sprawozdania urzędowego, przedstawionego senatowi amerykańskiemu o wynikach sprowadzania na ziemię sztucznego deszczu przy pomocy wybuchów prochu i innych materyj eksplodujących, okazuje się, iż dotychczas w przeciągu ośmiu miesięcy wydano na ten cel 47.000 dolarów, z których 9000 pochodzi od rządu, 38.000 zaś od farmerów, interesujących się odkryciem ze względu na własne korzyści. Sprawozdanie określa ściśle sumę kosztów sprowadzania sztucznego deszczu, jak dotąd jednak skuteczności zabiegów ściśle określić nie może.

— **Goring Thomas**, słynny kompozytor angielski, autor „Esmeraldy“ i innych, w przystępie obłąkania, rzucił się pod koła lokomotywy. Nieszczęśliwy śmierć poniósł na miejscu.

— **Nieustająca wystawa** zjednoczonego Towarzystwa przyjaciół sztuk pięknych, przy placu św. Ducha l. 10, I piętro, otwartą jest codziennie od godziny 10 rano do 4 po południu. Wstęp od osoby kosztuje w niedzielę 15 ct., w dni powszednie 30 ct. Dla członków wstęp wolny.

Notatki literacko-artystyczne.

(*n*) **Opera.** Wczoraj pożegnała p. Camilowa publiczność naszą. Wyborna ta spiewaczka, której wielkie postępy w ciągu lat nie wielu śledziliśmy z prawdziwą przyjemnością i upodobaniem, opuszcza Lwów, aby pierwsze swe kroki w szerszej karyerze artystycznej postawić.

Poznaliśmy ją przed laty paru jako początkującą debiutantkę, dziś żegnamy jako artystkę o głosie rozwiniętym, muzykalnem poczuciu wyrobionem, technice wokalnej bardzo znacznej. Jesteśmy pewni, że prześliczny dźwięk jej głosu, wszędzie wywrze ten sam wpływ na publiczność, co u nas i w Warszawie, i wszędzie zjedna jej równie tyle sympatyi.

Wczorajsze oklaski owacyjne powinny p. Camilowej jak najdłużej pozostać w pamięci, aby nie zapomniała, iż opuszczając Lwów, pozostawia publiczność, pierwszą jaka ją oklaskiwała i nauczycieli swoich, którym wykształcenie swe zawdzięcza. Znając osobistość artystyczną pani Camilowej z jak najlepszej strony, nie wątpimy, iż da nam nieraz jeszcze sposobność zachwycania się jej spiewem — a tym sposobem nie zerwie tego węzła, jaki ją ze Lwowem łączy, chociażby Praga, albo Warszawa zechciały ją nam odebrać.

Repertoar teatralny. Dziś, w piątek, przedstawienie składane: „Na zawsze“, komedya w 1 akcie de Courcy'ego. Nastąpi „Grube ryby“, komedya w 3 aktach Michała Bałuckiego z panem Fiszerem w roli Wistowskiego. Zakończy jeden akt z baletu p. t. „Noc karnawałowa“ Barracaniego. — Jutro, w sobotę, „Zemsta Bogini“, „Pierwszy Bal“ i po raz pierwszy „Rycerskość wieśniacza“ (Cavalleria rusticana), opera w 1 akcie Piotra Mascagni'ego. Nowa wystawa, nowe dekoracye. Chóry i orkiestra wzmocnione. — W niedzielę o godzinie 3 po południu „Hulaj dusza“, widowisko sceniczne w 8 obrazach Adolfa Walewskiego. Wieczór o godzinie 7 „Chory z urojenia“, komedya w 3 aktach Moliera z panem Fiszerem w roli tytułowej.

„U kolebki narodu“, dramat konkursowy, ukaże się w dniu 4 kwietnia b. r. na scenie tutejszej. Utwór ten osnuty na tle mitycznych dziejów naszej przeszłości, jest dziełem zasłużonego w historyi polskiej sceny autora, Adama Bełcikowskiego. Poeta osnuł fabułę dramatu na pięknem podaniu o Wandzie i o niemieckim księciu Rytygerze, malując barwnie i z niezwykłą siłą ten epizod dziejowy.

P. Antoni Piotrowski, artysta-malarz, przebywający w Sofii, zaproszony został przez rząd bułgarski na członka międzynarodowego sądu dla ocenienia dzieł sztuki na wystawie w Filipopolu. Oprócz p. Piotrowskiego na członków sądu zaproszeni zostali prezes budapeszteńskiej Akademii sztuk pięknych i p. Förster, architekt z Wiednia.

„**Przyjaciel Fritz**“ Mascagniego, został przedwczoraj przedstawiony w Operze wiedeńskiej. Powodzenie, jakkolwiek nie tak świetne jak „Cavallerii“, było jednak bardzo znaczne. Publiczność od początku do końca słuchała z zajęciem. W akcie drugim duet wiśni, wywołał entuzyazm. Pompatyczne intermezzo nie zbyt kwalifikuje się do tego rodzaju opery, musiało być powtórzone. Trzeci akt jest najsłabszy, a nawet nudny. Główne role spiewali: panna Lola Beeth, pp. Schrödter i Sommer. Hanslick poświęca felieton operze, czyni jej wiele zarzutów, ale w końcu dodaje, że jest w tej muzyce rasa, a to jest rzadkość u współczesnych kompozytorów.

Sejm krajowy.

(*XVII. posiedzenie 3ciej sesyi VI peryodu.*)

Lwów, 1 kwietnia.

(§) J. E. Marszałek krajowy ks. Sanguszko zagaja o godzinie 10 min. 30 posiedzenie. Obecnych 82 posłów.

Urlop otrzymał poseł Korytowski na 8 dni.

Sekretarz poseł Wiktor odczytuje spis petycyj, z których ważniejsze podajemy:

Wydział powiatowy Brody o uchwalenie ustawy przeciw pokątnemu pisarstwu.

Kilkanaście gmin o zapomogę dla dotkniętych głodem.

Grecko-katoliccy parafianie i mieszczanie m. Zaleszczyk o wyjednanie u Rządu odpisania reszty niespłaconej pożyczki na budowę cerkwi.

Towarzystwo „Narodna Rada“ w Turce o zaprowadzenie bezpośredniego tajnego głosowania przy wyborach do Sejmu i Rady państwa.

Toż samo Towarzystwo o wyznaczenie stosownej pory na odbywanie ćwiczeń wojskowych przez obowiązanych rezerwistów; następnie o powzięcie postanowienia co do budowy kolei żelaznej z Ustrzyk dolnych przez Łomnę do Turki a przynajmniej drogi rządowej.

Toż samo w sprawie zakładania w gminach wiejskich sklepów, spółek przemysłowych, handlowych.

Kilkanaście petycyj nauczycieli szkół ludowych o dodatki względnie zapomogi, lub dodatki drożyzniane.

Kilka petycyj o subwencyę na kształcenie w sztukach pięknych.

Gmina m. Żółkwi o nabycie na własność kraju zamku Żółkiewskiego.

Stowarzyszenie dobroczyne „Przytulisko Polskie“ w Wiedniu o stałą roczną subwencyę.

Ogółem wpłynęło dotąd 1600 petycyj, które odesłano do właściwych komisyj.

P. Sawczak popiera petycyę gminy Nowa Wieś i Łosie w sprawie szkód wyrządzonych przez dziki, prosząc, aby komisya administracyjna jeszcze w tej sesyi petycyę tę załatwiła.

Przystępując do porządku dziennego Izba uchwala odesłać w pierwszem czytaniu sprawozdania Wydziału krajowego:

1. W przedmiocie zezwolenia Reprezentacyi powiatowej w Wieliczce na zaciągnięcie pożyczki w sumie 80.000 zł. — do komisyi administracyjnej.

2. Z petycyi gminy Berehy górne i Wydziału powiatowego w Lisku o przyjęcie na fundusz krajowy kosztów utrzymania w Budapeszcie Józefiny i Michała Łużańskich, — do komisyi budżetowej.

3. W przedmiocie reformy postępowania sądowego w sprawach niespornych, — do komisyi prawniczej.

4. O czynnościach przygotowawczych w celu urządzenia kolonij rolniczych i poprawczych, — do komisyi administracyjnej.

Z kolei nastąpiło pierwsze czytanie wniosku p. Skałkowskiego w sprawie uwolnienia i nadal właścicieli majętności tabularnych od opłat na rzecz funduszu propinacyjnego od zakładania nowych gorzelń, browarów i miodosytni.

P. Skałkowski motywując swój wniosek podniósł, że chodzi mu o opłaty nałożone w r. 1889, które pobierane są przez władze administracyjne zbyt jednostronnie. Mowca interpretując ustawę propinacyjną z r. 1875 i 1889, stara się wykazać, że nakładanie opłat po 2000 zł. od nowych gorzelń rolniczych lub browarów, jest nieuzasadnione, a nadto tamują te opłaty rozwój normalny rolnictwa krajowego.

Wniosek odesłano do komisyi administracyjnej.

Z porządku nastąpiło pierwsze czytanie wniosku p. Emila Torosiewicza o wyznaczenie zakonowi zreformowanych X. X. Bazylianów we Lwowie zasiłku ze skarbu krajowego w kwocie 2000 zł.

P. E. Torosiewicz oświadcza, że nie potrzebuje długo nużyć Izby motywowaniem swego wniosku, gdyż został on dostatecznie podpisami poparty. Mowca żądał, aby wniosek został odesłany do komisyi szkolnej.

P. Czartoryski oświadcza, że głosować będzie przeciw odesłaniu wniosku do komisyi szkolnej; wniosek ten obciąża budżet, więc powinien być raczej odesłany do komisyi budżetowej.

P. Siczyński oświadcza imieniem Rusinów wybranych z kuryi mniejszej własności, iż będą oni głosowali przeciw odesłaniu tego wniosku do jakiejkolwiek komisyi.

P. E. Torosiewicz godzi się na odesłanie swego wniosku do komisyi budżetowej, — co Izba uchwala.

Z kolei przystąpiono do sprawozdania komisyi drogowej, w przedmiocie organiza-

cyi oddziału technicznego Wydziału krajowego i technicznej służby dróg krajowych. Sprawozdawca poseł Gustaw Romer.

Według wniosku komisyi, etat technicznej służby drogowej składać się ma: z dyrektora, z płacą 2.800 zł. i dodatkiem aktywalnym 480 zł. rocznie; z zastępcy dyrektora 2000 zł. i 360 zł., oraz dodatkiem osobistym 400 zł.; z 4 starszych inżynierów po 2000 zł. i dodatkiem aktywalnym 360 zł.; z 9 inżynierów I kl. po 1500 zł. i 300 zł. względnie 250 lub 200 zł., dodatku (zależnie od miejsca siedziby urzędowej); z 7 inżynierów II kl. po 1200 zł. i 240, 200 lub 160 zł. dodatku; z 2 inżynierów-adjunktów I kl. po 1000 zł. i dodatkiem 180, 150 lub 120 zł.; z 3 asystentów technicznych, po 800 zł. i dodatkiem 180, 150 lub 120 zł.; z 3 elewów I kl. z adjutum 700 zł.; z 3 elewów II kl. po 600 zł.: z 3 elewów III kl. po 500 zł.; z 6 konduktorów I kl. po 800 zł. i dodatkiem 100 zł.; z 16 konduktorów II kl. po 650 zł. i 75 zł. dodatku; z 16 konduktorów III kl. po 500 zł.; w końcu, z odpowiedniej liczby drożników, z płacą 150 zł.

Wszyscy powyżsi funkcyonaryusze techniczni, prócz elewów i drożników, mają być stałymi urzędnikami krajowymi, z prawem do emerytury. Lata spędzone na posadzie elewa będą im policzone do emerytury, skoro otrzymają później stałą posadę.

Komisya wnosi następnie, aby Sejm upoważnił Wydział krajowy do nadania posad nowego etatu także kandydatom z pomiędzy obecnej stałej i prowizorycznej służby technicznej dróg krajowych, z pominięciem wymaganej dla tych posad kwalifikacyj, jeśli dotychczasowe ich urzędowanie daje zupełną rękojmię, że i nadal skutecznie i z korzyścią dla funduszu krajowego pełnić będą swe obowiązki.

Nowy etat wejść ma w życie z dniem 1 stycznia 1893. Projektowana organizacya spowoduje wyższy od dotychczasowego wydatek rocznie przeszło 8000 zł.

P. Niedzielski postawił rezolucyę o polecenie Wydziałowi krajowemu, aby w przedmiocie utworzenia szkoły dla konduktorów drogowych przedłożył na następnej sesyi wnioski, z planem rozkładu nauk, i określił koszta takiego kursu.

Wnioski komisyi i powyższą rezolucyę p. Niedzielskiego przyjęto.

Z porządku nastąpiło sprawozdanie komisyi przemysłowej z przedłożenia Wydziału krajowego o szkołach przemysłowych uzupełniających. Sprawozdawca poseł Rutowski.

Komisya wnosi:

1. Sejm przyjmuje do wiadomości sprawozdanie Wydziału krajowego z działalności na polu szkół przemysłowych uzupełniających.

2. Sejm wzywa ponownie c. k. Rząd, ażeby wzorowy statut dla uzupełniających szkół przemysłowych, przedłożony c. k. Ministerstwu wyznań i oświaty, pismem komisyi krajowej dla spraw przemysłowych z d. 19 września 1889, l. 272, uznał za normalny dla uzupełniających szkół przemysłowych w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z W. Ks. Krakowskiem.

3. Sejm poleca Wydziałowi krajowemu, ażeby tenże przy pomocy krajowej komisyi dla spraw przemysłowych opracował projekt stałej organizacyi krajowego nadzoru nad szkołami przemysłowemi uzupełniającemi.

4. Sejm poleca Wydziałowi krajowemu, ażeby tenże nie ustawał w usiłowaniach powoływania do życia nowych szkół przemysłowych uzupełniających w miejscowościach, w których czynniki lokalne sprawą tą dostatecznie nie zajęły się.

5. Sejm poleca Wydziałowi krajowemu, ażeby tenże wdrożył rokowania z gminą m. Lwowa, celem ujednostajnienia organizacyi szkół przemysłowych uzupełniających, na zasadach normalnego statutu krajowego dla tychże szkół.

Wszystkie wnioski przyjęto bez dyskusyi.

Z porządku dziennego przystępuje Izba do sprawozdania komisyi gospodarstwa krajowego o sprawozdaniu Wydziału krajowego w przedmiocie podniesienia hodowli bydła. Sprawozdawca poseł Sapieha.

Komisya wnosi:

I. Projekt ustawy o licencyonowaniu i utrzymywaniu buhajów gminnych.

II. 1) Poleca się Wydziałowi krajowemu, aby w porozumieniu z Komitetami centralnemi Towarzystwa gospodarskiego galicyjskiego i Towarzystwa rolniczego krakowskiego wypracował przepisy wykonawcze do ustawy hodowlanej (ustawy o licencyonowaniu buhajów i utrzymywaniu buhajów gminnych), a to dla pojedyńczych stref i całego kraju.

2) Utworzonym zostaje stały fundusz hodowlany w wysokości 50.000 zł. na udzielanie pożyczek tym gminom, które według ustawy o licencyonowaniu buhajów i utrzymywaniu buhajów gminnych będą musiały postarać się o buhaja gminnego, a nie rozporządzają dostatecznemi na ten cel środkami.

Fundusz ten będzie osobno administrowany, a zwroty udzielanych z niego pożyczek będą wpływać napowrót do tegoż funduszu.

Na utworzenie funduszu tego wstawiane będą w budżet krajowy od roku 1892 począwszy przez 4 lata, raty po 12.500 złr. rocznie.

3) W budżet funduszu krajowego wstawianą będzie przez lat 10, od roku 1892 począwszy, kwota 30.000 zł. rocznie na inne środki podniesienia hodowli bydła, a głównie na subwencyonowanie obór zarodowych, na zakupno buhajów rasowych, premiowanie hodowców i t. p.

4) Poleca się Wydziałowi krajowemu, aby wyjednał u c. k. Rządu na cel pod 3) wymieniony subwencyę ze skarbu państwa po 30.000 zł. rocznie przez lat 10.

5) Poleca się Wydziałowi krajowemu, aby wezwał Wydziały powiatowe do przyczynienia się z funduszów powiatowych do wydatków na cel podniesienia hodowli bydła w powiecie.

6) Poleca się Wydziałowi krajowemu, aby przy udzielaniu pożyczek i zasiłków wyżej pod 2 i 3 wymienionych uwzględniał w pierwszym rzędzie te powiaty, których reprezentacye funduszami swemi przyczyniają się do wydatków na podniesienie hodowli bydła w powiecie.

7) Poleca się Wydziałowi krajowemu, aby postarał się o odpowiedni statut dla „Towarzystw hodowlanych" i „spółek utrzymywania buhajów."

8) Poleca się Wydziałowi krajowemu, aby postarał się o odpowiedni stosunkom kraju podręcznik o utrzymywaniu buhajów gminnych.

9) Poleca się Wydziałowi krajowemu, aby w porozumieniu z Komitetami centralnemi Towarzystwa gospodarskiego galicyjskiego i Towarzystwa rolniczego krakowskiego, ułożył program wystaw przeglądowych bydła, połączonych z premiowaniem hodowców, któreby się odbywały przez dłuższy szereg lat we wszystkich okolicach kraju.

W ogólnej rozprawie zabrał głos p. Bobczyński podnosząc, że chów bydła w kraju się nie podniesie, dopóki włościanie nie będą mieli dostatecznej ilości dobrej paszy. Mowca sądzi, że gminy nie są w stanie ponieść ciężarów, jakie projekt ustawy na nie wkłada i dla tego jest przeciwny jej uchwaleniu.

P. Wład. Koziebrodzki stawia poprawkę do punktu 8 jako dodatek, aby Wydział krajowy postarał się o wydanie praktycznego podręcznika chowu bydła rogatego, przeznaczonego przeważnie dla mniejszych właścicieli, a któryby uwzględniał różnice stosunków hodowlanych w poszczególnych częściach kraju.

Do 10 punktu wnosi, aby polecić Wydziałowi krajowemu, by wędrowni nauczyciele rolnictwa, zajęli się obecnie przeważnie popularnemi wykładami chowu bydła odnośnie do danej okolicy.

P. Abrahamowicz korzysta ze sposobności aby wyrazić referentowi tego przedmiotu ks. Sapieże, uznanie za jego długoletnią, nader pożyteczną działalność w komitecie Towarzystwa gospodarskiego w sprawach rolnictwa krajowego, a przedewszystkiem podniesienia hodowli bydła. (*Oklaski.*) Mowca domaga się do punktu 3go poprawki, aby nie wstawiano obecnie 30.000 zł. na podniesienie hodowli bydła, ale polecono Wydziałowi krajowemu przeprowadzić rokowania z Rządem, o podwyższenie dotychczasowej subwencyi na ten cel udzielanej. Domaga się oraz mowca oświadczenia, że Sejm gotów jest utworzyć fundusz pożyczkowy.

Pos. Huryk podnosi, że sama wieść o wniosku pos. Rutowskiego rozeszła się miłem echem po kraju, bo w tem włościanie spostrzegli jedyne naturalne źródło swego dochodu. Mowca powołuje się na dobrobyt włościan w Kamiennej, którego źródło spoczywa właśnie w racyonalnej hodowli bydła.

Pos. Kramarczyk oświadcza się za wnioskami komisyi, a przeciw wnioskowi p. Abrahamowicza.

Pos. Struszkiewicz popiera wnioski komisyi.

Komisarz rządowy radca Dworu hrabia Łoś:

Pozwolę sobie podać do wiadomości Izby, że wniosek Wydziału krajowego o przyznanie odpowiednich funduszów ze skarbu krajowego na podniesienie hodowli bydła w kraju i wniosek o wyjednanie na ten cel u c. k. Rządu stałej subwencyi rocznej w kwocie 30.000 zł. ze skarbu Państwa, zostały przez Namiestnictwo podane do wiadomości Ministerstwa rolnictwa, które reskryptem z dnia 18 marca b. r. l. 4394 oznajmiło, że nie tylko można liczyć na to, iż subwencye dotychczasowe, wypłacane Towarzystwom rolniczym we Lwowie i w Krakowie w kwotach 16.000 zł. i 5500 zł. i nadal udzielane będą, lecz nadto także, że wys. Ministerstwo w miarę przyznanych mu wyższych kredytów na cele kultury krajowej, nie omieszka także dla Galicyi odpowiednio i według możności stale podwyższyć dotacyę na podniesienie hodowli bydła.

(Ks. Metropolita Sembratowicz obejmuje przewodnictwo).

P. Rutowski popiera gorąco wnioski komisyi, uważając je jako konieczne w celu podniesienia chowu bydła w kraju. Prosi również, aby nie czyniono poprawek do ustawy.

P. Stanisław Badeni podnosi, że ze wszystkich stron zwracano uwagę na użyteczność ustawy. Wątpić jednak należy, czy wykonaną zostanie w tej mierze i tak ściśle, jak sobie życzy komisya. Zdaniem mowcy, tylko ściśłe wykonanie i ścisła kontrola mogłyby ustawę uczynić korzystną, a kontrola będzie dużo bardzo kosztowała, zaś wnioski komisyi kosztu tego nie obejmują.

Mowca prosi zastanowić się nad tem, iż przyjmując na siebie obowiązek utworzenia funduszu pożyczkowego, wkładamy na budżet krajowy i w latach następnych znaczny ciężar. Mowca nie ma zamiaru głosować przeciw pozycyom, obciążającym budżet, prosi jednakowoż referenta, aby zgodził się na odroczenie do r. 1893 wydatków 12.500 zł. i 30.000 zł. proponowanych przez komisyę na utworzenie funduszów, w celu podniesienia hodowli bydła.

(Książę Marszałek obejmuje napowrót przewodnictwo).

Sprawozdawca p. Sapieha polemizuje z wywodami mowców, przemawiających przeciw wnioskom komisyi. Oświadcza następnie, że kraj może spodziewać się wydatniejszej pomocy od Rządu, w tej chwili, gdy na czele Ministerstwa rolnictwa stoi mąż tyle sympatyczny, i mąż, który dał już niejednokrotnie dowody życzliwości dla naszego kraju. Kończy mowca zdaniem, że do ludu trafi się tylko, podnosząc jego byt materyalnie, a podnosząc materyalnie, podnosi się go także pod względem moralnym i intelektualnym. (*brawa*).

W szczegółowej dyskusi, przy ustawie o licencyonowaniu buhajów gminnych, stawiali drobne poprawki pp.: Władysław Koziebrodzki i Rożankowski, przeciw którym oświadczył się p. Siczyński.

Następnie stawiają poprawki: Władysław Koziebrodzki (niepoparta), Paszkowski, St. Badeni, Abrahamowicz.

W dalszym ciągu przyjęto tylko poprawki stylistyczne pp. Struszkiewicza i Huryka.

P. Bobczyński stawia również poprawkę, do projektu ustawy, a następnie w przemówieniu swem oświadczył, że lepiejby było zaniechać całej ustawy aż do czasu dopóki buhaje nie potanieją (*ogromna wesołość*).

Komisarz rządowy Radca Dworu hrabia Łoś oświadcza do §. 22, że projekt ustawy nie zawiera wyraźnego postanowienia, czy i o ile ustawa ta ma mieć zastosowanie do obszarów dworskich. A gdy według ustawy o obszarach dworskich te same prawa i obowiązki, które służą i ciężą na gminach odnoszą się także do obszarów dworskich, mogłaby w praktyce powstawać wątpliwość, czy i które postanowienia tej ustawy mają zastosowanie także do obszarów dworskich, lub nie. Wątpliwość ta powinna być usunięta. Przypuszczam, że było intencyą tak Wydziału krajowego, jak i komisyi gospodarstwa krajowego, ograniczyć zastosowanie niniejszej ustawy do obszarów dworskich do tego, że także i na obszarach dworskich tylko licencyonowany buhaj może być używany do rozpłodu cudzego bydła.

Jeżeli tak jest, wypada to wyraźnie zaznaczyć w ustawie. Na ten wypadek należałoby bądź jako osobny paragraf, bądź jako dodatek do §. 22 umieścić postanowienie tej treści, że „ustawa niniejsza ma zastosowanie do obszarów dworskich o tyle, że także i na obszarach dworskich, tylko licencyonowany buhaj, może być używany do rozpłodu cudzego bydła".

Sprawozdawca p. Sapieha, przyjmuje poprawkę p. komisarza rządowego, — poczem Izba uchwala ten paragraf.

Ks. Marszałek oświadcza, że z powodu znużenia Izby, musi odroczyć posiedzenie, a ponieważ porządek dzienny nie został wyczerpany, a innych spraw jest jeszcze dużo do załatwienia, — naznacza ks. Marszałek dalszy ciąg posiedzenia na dziś, godz. 8 wieczór.

Rada miasta Lwowa.

(*Posiedzenie z dnia 31 marca.*)

Przewodniczący p. prezydent Mochnacki. Przed porządkiem dziennym postawił radny dr. Roszkowski wniosek nagły w przedmiocie przeniesienia więzień miejskich ze śródka miasta po za jego obręb. Wnioskodawca żądał, ażeby Rada wybrała komisyę i poleciła jej, iżby zastanowiła się nad dalszemi krokami, jakieby przedsięwziąć należało w celu przyspieszenia tego przeniesienia więzień po za obręb miasta i wnioski swe przedłożyła na najbliższem posiedzeniu Rady.

Wniosek ten poparł dr. Byk, a Rada przyjęła, wybierając do komisyi pp. przewodniczących sekcyj, tudzież radców Magistratu pp. Romanowskiego, Łyszkowskiego i Hochbergera.

Z kolei przedstawił rad. Rewakowicz wniosek:

Testamentem z d. 4 kwietnia r. 1883, zapisał ś. p. Michał Morawiecki notaryusz, prawie cały swój majątek, oszacowany na przeszło 50 tysięcy zł., na fundacyę dla sierót podrzutków wyznania chrześciańskiego we Lwowie, w ten sposób, że z dochodów tego majątku mają być sierotom dawane zapomogi na ich najniezbędniejsze potrzeby, przyczem ustanowił, że zawiadywanie fundacyą należeć ma do Wydziału krajowego. Fundacya nie weszła w życie. Wnioskodawca żąda, aby Magistrat poczynił kroki, celem jak najspieszniejszego wprowadzenia tej fundacyi w życie.

Wniosek ten będzie traktowany regulaminowo.

Po załatwieniu szeregu rachunków w sprawach budowniczo-policyjnych, przyszła na stół Rady znowu kwestya budowy nowego teatru we Lwowie. Jak wiadomo, w maju r. z. uchwaliła Rada w zasadzie przystąpić do budowy nowego teatru, kosztem około 1 miliona zł. w. a. i oddać gmach na własność kraju, nie obowiązując się ani do kosztów konserwacyi, ani do opłat podatkowych, asekuracyjnych itd.

Wydział krajowy w zasadzie zaakceptował tę propozycyę gminy, zażądał jednak przedewszystkiem, ażeby gmach do 3 lat był gotowy, zastrzegł sobie prawo zatwierdzenia planów, udział w komitecie budowy, oraz zażądał wymienienia planu.

Otóż w celu oznaczenia placu, sprawa przeszła znowu przez Magistrat, urząd budowniczy i sekcye i do jednomyślności w tym względzie nie przyszło. Referent sprawy na wczorajszem posiedzeniu Rady przedstawił opinie rozmaitych tych organów. I tak większość sekcyi budowniczej postanowiła przedłożyć Radzie następującą propozycyę:

Rada oświadcza się za budową teatru na placu św. Ducha pod warunkiem jeśli rokowania ze skarbem wojskowym, z c. k. Prokuratoryą Skarbu i panią Sieberową, jako właścicielami realności pod budowę zakupić się mających, doprowadzą do pomyślnego rezultatu.

Mniejszość sekcyi oświadczyła się za propozycyą p. Gołąba, t. j. ażeby wymienić Wydziałowi wszystkie sześć placów przedstawionych przez urząd budowniczy, z uwagą, że na razie nie może się Rada oświadczyć stanowczo za którymkolwiek z tych placów.

Dyplomatyczny ten wniosek wywołał w Radzie powszechną wesołość, referent p. Janowski zwrócił jednak uwagę że jest on racyonalny ze względu, że w razie stanowczego oświadczenia się Rady, za którymkolwiek z placów, strony interesowane postawiłyby gminie nadzwyczaj uciążliwe warunki. Ewentualnie stawiała mniejszość propozycyę budowy na placu Gołuchowskich.

Sekcya IV oświadczyła, że za najodpowiedniejszy uważa plac św. Ducha, ze względu jednak na trudności jego nabycia, zaleca plac Gołuchowskich.

Nad propozycyami temi wywiązała się szeroka dyskusya.

Dr. Byk, żądając postawienia Wydziałowi krajowemu propozycyj, obowiązujących gminę na razie tylko na lat 50, przemawiał za placem Gołuchowskich.

Dr. Marchwicki powątpiewał, czy Sejm zatwierdzi propozycyę, na którą zgodził się Wydział krajowy. W Sejmie ma bowiem panować prąd taki, ażeby dać miastu 200.000 zł. na budowę teatru, tytułem subwencyi krajowej, podobnie jak w Krakowie, gdzie kraj dał 100.000 zł. a zresztą pozostawić całą rzecz miastu.

R. Ramult interpelował prezydenta, dlaczego rokowania z Wydziałem przeciągnęły się tak długo. Przy sposobności wspomniał mowca, że ma przekonanie, iż teatr stanie w ogrodzie miejskim. Jest to jedyne miejsce pod teatr - i nic nie kosztuje. Ogrodu zaś nie uszczupli się wcale, bo można rozszerzyć ogród w górze, przez nabycie placu około św. Jura.

Po wyjaśnieniu p. prezydenta, że powodem przewłoki było omawianie sprawy w rozmaitych sekcyach i komitetach, zabrał głos delegat Michalski, który wystąpił z projektem przebudowy dzisiejszego gmachu hr. Skarbka na nowy teatr. Proponował mianowicie rozdzielenie go na trzy budynki: we środku teatr, a po bokach dwa trzypiętrowe gmachy, które można użyć na pomieszczenie szkół, konserwatoryum muzycznego, i innych instytucyj. Przebudowa, i urządzenie teatru nowego kosztowałoby zdaniem mowcy około 500.000 zł. Mowca żądał odesłania propozycyi swej do osobnej komisyi celem zbadania i postawienia Radzie odpowiednich wniosków.

Radny p. Rewakowicz poparł ten projekt, powołując się na zdanie architekty p. Zawiejskiego, który budował nowy teatr krakowski. P. Zawiejski, oglądnąwszy mury i

fundamenta gmachu, oświadczył, że przeróbka taka da się bardzo łatwo uskutecznić. Fundamenta gmachu hr. Skarbka „cyklopicznej“ natury są w bardzo dobrym stanie i wieki jeszcze przetrwać mogą.

Radny p. Ramułt wątpił, czy za jednorazowem obejrzeniem gmachu, którykolwiek architekt może tak stanowczy sąd wydać.

W końcu prof. Zacharyewicz z uwagi, że kadencya Rady dzisiejszej się kończy, i wniosek p. Michalskiego nie przyszedłby już pod jej decyzyę, postawił wniosek odraczający i przekazujący całą sprawę następnej Radzie.

Po krótkiej dyskusyi formalnej wniosek ten, poddany pod głosowanie, jako najdalej idący, uzyskał większość i w ten sposób sprawa budowy teatru nowej Radzie przekazaną została!

GOSPODARSTWO I HANDEL

Ze świata finansowego.

Wiedeń, 31 marca.

Kredyty poszły znowu w górę. Spekulacya chętnie je obecnie kupuje, w skutek pogłoski, że za dni kilka grupa Rotschylda na nowo podejmie rokowania z Rządem. — Złota renta węgierska ma obecnie największe widoki do zwyżki, natomiast pewnem jest prawie, że wszystkie papiery przewozowe spadną, zwłaszcza lombardy. Te ostatnie cofną się z powodu złego (jak mówią) bilansu.

Panika srebrna minęła. Ceny poszły w górę. W Londynie notują już 39·25 pence za uncyą.

Peszteński bank handlowy przyrzekł pożyczyć miastu Fiume kwotę 600.000 zł. na lat 50.

Nowa taryfa telegraficzna. *Presse* donosi, iż rezultaty nowej taryfy telegracznej za styczeń i luty są pod każdym względem zadowalające. Obrót z Niemcami znacznie się powiększył, a wynik finansowy wykazuje drobny tylko ubytek.

Targ zbożowy.

Dnia 1 kwietnia 1892.

Lwów, pszenica 10·40 do 10·75, żyto 9·— do 9·25, jęczmień 6·— do 7·25, owies 7·— do 7.60, rzepak 11·— do 12·—, groch 6·50 do 10·50, wyka 5·50 do 6·20, lnianka 8.50 do 9.25, koniczyna czerwona 55·— do 65·—, biała 50·— do 75·—, szwedzka 55·— do 75·—, kukurudza 6·50 do 6·70.

Usposobienie: mdłe, ruch nieznaczny.

Kraków: pszenica biała 11·25 do 11·70, czerwona 11·— do 11·50, żółta 11·— do 11·40, żyto 9·25 do 10·10. jęczmień browarny 8·— do 8.40, pastewny 7·25 do 7·70, owies 6·75 do 7·20, hreczka 8.— do 9·50, groch 8·50 do 10·—, koniczyna czerwona 60·— do 70·—. biała 50·— do 72·—, rzepak 11·50 do 12·25 zł.

Usposobienie: słabe.

Rzeszów: Rzepak —·— do —·—, pszenica 10·50 do 11·—, żyto 10·— do 10·40, jęczmień 7·50 do 8·50, owies 7·— do 7·60, wyka 6.50 do 7·—, bobik 8·25 do 8·80, koniczyna 62·— do 70, groch 9·50 do 12·—, kukurudza —·— do —·—, makuchy rzepakowe 7·50 do 8·— lniane 8·— do 8·50.

Okowita 17·— do 17·90.

Koszta transportu za 100 kilo zboża wynoszą: Z Rzeszowa do Krakowa $54^2/_{10}$ ct., do Wiednia 1·44 zł., do Wrocławia 2·18 marek.

Tarnopol: pszenica 10·25 do 10·60: żyto 9·— do 9·45 jęczmień 6·— do 6·90, owies 6·50 do 7·—, hreczka 9·40 do 9·80 groch 8·50 do 10·50, koniczyna czerwona 58·— do 64·—, biała 65·— do 75·—, rzepak —·— do —·—.

Usposobienie: Z powodu znacznego obniżenia się cen na wszystkich rynkach zagranicznych, panuje zupełny zastój w handlu zbożowym. Prócz żyta, które mały znajduje odbyt, wszystkie inne artykuły zaniedbane.

Czerniowce: pszenica 10·— do 10·25, średnia 9·50 do 9·75, żyto 8·75 do 9·—. średnie 8·25 do 8·50, jęczmień browarny 7·50 do 7·75, pastewny 6·— do 6·50, owies 6·70 do 6·90, średni 6·30 do 6·50, rzepak zimowy —·— do —·—, letni —·— do —·—, nasienia lniane —·— do —·—, konopie —·— do —·—, koniczyna 58·— do 61·—, kukurudza 5·60 do 5·65, na maj-czerwiec 5·80 do 5·90, bób —·— do —·—, groch 7·— do 8·—, anyż 27·— do 30·—, spirytus za 10.000 litr prc. 17·50 do 18·50.

Usposobienie: słabe, mało kupujących.

Targ zbożowy zagraniczny.

Warszawa: żyto 114 do 127, pszenica 120 do 129, jęczmień 87 do 102, owies 80 do 104, kasza jaglana 135 do 150, gryczana 159 do 168, gryka 110 do 120, kukurudza 78 do 85.

(Ceny w kopiejkach za pud).

Gdańsk: Pszenica ma małe zaofiarowanie, tendencyę spokojną bez zmiany. Towar tranzytowy bez obrotów. Terminy tranzyto. na kwiecień-maj 171, na czerwiec-lipiec 173, żyto (polskie albo rossyjskie) 176. Cena regulacyjna transytowa 211. Terminy tranzyto na kwiecień-maj 170, Jęczmień loco 154. Owies loco 138.

(Ceny w markach za 1000 kilo).

OSTATNIA POCZTA

P. Minister sprawiedliwości hr. Schönborn, powrócił przedwczoraj z Berna do Wiednia.

Ks Ferdynand bułgarski ma przybyć w maju do Wiednia, zkąd uda się do Karlsbadu.

Pruski minister skarbu dr. Miquel, oświadczył w Izbie panów, że nowy podatek dochodowy przyniesie 43 milionów marek więcej, niż projektowano w preliminarzu. Jeżeli się zważy, że podatek ten oparty jest na danych, dostarczonych przez osoby interesowane, to wynik taki można nazwać niewątpliwie świetnym i uważać go za dowód wzrastającej zamożności w kraju. W przyszłości budżet Prus będzie zatem oparty głównie na cłach i podatku dochodowym, co pociągnie za sobą obniżenie najdotkliwszych podatków bezpośrednich, t. j. gruntowego i domowego. Zresztą według projektu rządowego, podatki realne mają być przemienione w gminne, a pruski systemat podatkowy będzie oparty na podstawach słuszności i równomiernego rozkładu ciężarów.

Do *Biura Reutera* donoszą z Petersburga, że na ostatniej radzie wojennej, na którą powołani byli dnia 10 marca generałowie Hurko, Kochanow, Szuwałow z Berlina i Fredericks ze Sztuttgartu, oświadczył Hurko, iż mógłby wziąć w obecnych stosunkach odpowiedzialność jedynie za wojnę odporną, ale nie zaczepną; dopoki wojsko nie będzie zaopatrzone w nowe karabiny, dopóty nie może za nic ręczyć. Hr. Szuwałow i Fredericks zapewnili niemieckich dyplomatów, że Rossya nie ma zaczepnych zamiarów. Takie samo zapewnienie dał p. Giers generałowi Schweinitzowi.

Nowy rossyjski minister komunikacyi, Witte, zabiera się na séryo do wciągnięcia w zakres swego wpływu kolei prywatnych.— Wedle dzienników petersburskich, w inspekcyi rządowej prywatnych dróg żelaznych, przyjęto za zasadę, że zarządy będą przedstawiały na posadę dyrektora po trzech kandydatów, z których minister komunikacyi, po porozumieniu się z ministrem skarbu, wybierze najodpowiedniejszego. Koleje nie będą miały prawa uwalniać dyrektora bez zgody obu ministrów, ministrowie zaś mają prawo uwolnić dyrektora bez porozumienia się z Towarzystwem kolei. Dyrektorom dróg prywatnych będą przyznane prawa i obowiązki naczelników kolei rządowych.

Korespondent sofijski *Timesa* zapewnia, że rząd bułgarski nie zamierza upierać się przy tem, aby Porta domagała się od Rossyi wydania Szyszmanowa, ponieważ jest przekonany, iż żądanie to nie odniosłoby żadnych praktycznych skutków. Z kilku stron donoszą, iż Szyszmanow wyjechał z Odessy do Petersburga, celem spotkania się tam z bułgarskim emigrantem Benderewem.

Do peszteńskiego dziennika *Egyetertes* telegrafują z Sofii, że dwóch w Belgradzie przebywających emigrantów bułgarskich, otrzymawszy zapewnienie ułaskawienia, po czyniło rządowi książęcemu nader ważne zeznania co do sprawców morderstw, spełnionych na Belezewie i Vulkowiczu, jak nie mniej w sprawie dalszych spisków przeciw księciu Ferdynandowi i Stambułowowi.

Wedle *Polit. Corr.*, w kołach politycznych w Belgradzie nie wiedzą nic o tem, jakoby Milan przyjął poddaństwo rossyjskie.

Według zapewnienia *Gaulois*, nuncyusz papieski w Paryżu, msgr. Ferrata, otrzymał nowe wskazówki z Kuryi rzymskiej. W obec postępowania rządu francuskiego względem kaznodziejów katolickich, Watykan liczy się już dzisiaj z ewentualnością ponownego zbliżenia się do prawicy monarchicznej, zresztą na razie nie zmienia swej postawy w stosunku do republiki. Paryski arcybiskup, kardynał Richard, wezwany został do Rzymu celem porozumienia się z Papieżem w sprawie dalszej polityki Watykanu we Francyi.

Jezuita Forbes, wygnany za uchybienie armii francuskiej, wczoraj wyjechał z Francyi.

Francuski minister wojny Freycinet odniósł w Izbie świetne osobiste zwycięstwo. Podczas rozpraw nad kredytami dodatkowemi dla armii podnieśli: radykalista Raiberti i konserwatywny Piou ostre zarzuty przeciwko rachunkom, składanym przez intendenturę wojskową i komendantów korpusów, którzy, przekroczywszy znacznie wydatki przeznaczone na manewry, wykazują tę przewyżkę w innych pozycyach, mianowicie w rubryce „wyżywienie wojska,“ przez co parlament nie ma dokładnego sprawozdania i jest wprowadzony w błąd co do sposobu używania budżetu wojskowego. Komisya budżetowa, chcąc dać wyraz niezadowoleniu wywołanemu tego rodzaju pozornemi rachunkami, postanowiła skreślić z wydatków wojskowych maleńką kwotę 1000 franków. P. Freycinet bardzo gorąco stanął w obronie dowódców armii, wyjaśniając ich rachunkowość, i oświadczył, że jeżeli obcięcie budżetu wojskowego zawiera jaką naganę, on natychmiast ustąpi.

W skutek tego oświadczenia stwierdzili natychmiast: prezes komisyi budżetowej i referent wojskowy, że o wotum nieufności dla ministra wojny nikt nie myślał, a do nich przyłączyli się przywódcy najważniejszych grup prawej i lewej strony Izby, wyrażając zgodnie zupełne zaufanie do kierownika wydziału wojskowego. Ostatecznie kredyty wojskowe uchwalono prawie jednomyślnie, a całe to zajście jest dowodem, jak nawet Francuzi dbają o utrzymanie stałości w najwyższym zarządzie armii, i jak nawet w tym najkapryśniejszym parlamencie zwycięża dążność usunięcia ministra wojny od przesileń gabinetowych, wywoływanych zwykle małoznacznemi kwestyami. Militaryzm rzeczypospolitej nie ustępuje państwom monarchicznym Europy, i pod jego tylko hasłem łączą się stronnibtwa, zwykle zwalczające się wzajemnie.

Paryżanie musieli odetchnąć, gdy dowiedzieli się o aresztowaniu Ravachola, który od dni kilku stał się postacią europejskiej sławy. Paryżanom spadł kamień z serca; to też cała ludność przyjęła tę wieść z niesłychanem zadowoleniem. Ludność tak była na niego oburzoną, że chciano uderzyć na dom komisaryatu, aby na Ravacholu bezpośrednio wykonać akt sprawiedliwości. Telegram wczorajszy doniósł o okolicznościach, wśród których nastąpiło aresztowanie zbrodniarza. Gdy przybył na policyę, zaczął wołać: niech żyje anarchia, śmierć mieszczaństwu! Z początku nie chciał podać swego nazwiska. Lozé, prefekt policyi, kazał przywołać dwóch aresztowanych anarchistów, z których jeden Chaumortin przywitał Ravachola, mówiąc do niego: mój stary, nie zaprzeczaj i tak jesteśmy zgubieni. Wtedy Rovachol z dumnym uśmiechem zawołał: Tak jest, jestem Ravacholem. Naczelnika anarchistów strzeże ogromna ilość policyantów, pewno nikt tak nie był strzeżony. Ravachol nie tylko kradł, mordował i bomby podkładał, ale fałszował także pieniądze. Kelner, który odkrył Ravachola, otrzymał 1000 fr.; komisarz policyi Dresch, który go aresztował, ma otrzymać krzyż Legii honorowej. Jednem słowem wszyscy wolniej oddychają od chwili, gdy ten łotr siedzi zamknięty.

Według doniesień z Paryża, arcybiskup paryski wezwany został przez Papieża do Rzymu, ażeby zdał sprawę z zajść, wywołanych w kościołach paryskich.

Rochefort odezwał się w *Intransigeant* nakoniec także z naganą przeciw zamachom anarchistycznym, ale tylko dla tego, że pokaleczone zostały dzieci i kobiety.

We Włoszech w wielu okolicach nastąpiły i przerwy w komunikacyach w skutek powodzi. Oto co donoszą o tem · Skutkiem nawalnych deszczów wezbrały rzeki i przerwały ruch na kolejach między Turynem a Savoną, między Turynem a Coni, Cevą a Savoną, Coni a Sabastią. Okolica na południe od Asti, skutkiem wylewu rzek zalana na obszarze większym niż 6 kilom. i wygląda jak poważne jezioro. Wiele domów grozi zawaleniem. Pod samem miastem Asti jest 150 domów zalanych. Z ludzi nikt nie zginął.

W Anglii rozpoczął się w Stafford wielki proces przeciw sześciu oskarżonym o należenie do związku anarchistycznego w mieście Walsall. Generalny prokurator państwa, Webster, sam wniósł oskarżenie, z czego wynika, jak wielkie znaczenie rząd temu procesowi przyznaje. W mowie oskarżającej Webster zaznaczył, że klub socyalistów w Walsall, do którego oskarżeni należą, utrzymywał stosunki z anarchistycznemi związkami w Europie.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Wiedeń, 1 kwietnia. Najj. Pan, dziś przed południem, otworzył doroczną wystawę sztuki w *Künstlerhaus*.

Praga, 1 kwietnia. Na wczorajszem posiedzeniu komisyi ugodowej, poseł Kucera przemawiał w duchu młodoczeskim. Poseł Zeithammer wyraził zdanie, że tylko od stronnictwa niemieckiego jest zawisłem, kiedy ma upłynąć termin odnowienia obrad nad przedłożeniami ugodowemi. Poseł Scharschmied polemizował z hr. Bouquoy.

Dzisiaj komisya zbiera się znowu.

Berno, 1 kwietnia. Szwajcarska Rada związkowa uchwaliła zezwolić na przewóz żywych owiec z Austro-Węgier z zastrzeżeniem, iż będą ściśle przestrzegane przepisy kontrolne konwencyi o zarazie bydlęcej, niemniej pod warunkiem, że przesyłka będzie odbywać się tylko kolejami i przez terytoryum niemieckie, gdzie transporty nie mają się zatrzymywać bez koniecznej potrzeby.

Peszt, 1 kwietnia. W Izbie poselskiej, przy rozprawie budżetowej, zabrał głos minister skarbu, ażeby oświadczyć, że dotychczasowe dochody wypadły pomyślniej, niż były preliminowane. Wobec położenia Europy, zniżenie wydatków na wojsko byłoby niemożliwem; przeciwnie, wobec coraz to wzrastających zbrojeń się większych i mniejszych państw, należy nam być przygotowanymi na dalsze zwiększanie się wydatków wojskowych. Wzrastanie to jednak tych wydatków znajdzie granicę w siłach podatkowych kraju, i w tej zasadzie, że osiągnięta już równowaga finansowa nie może być naruszoną. (*Żywe oklaski*).

Przeważną większością następnie przyjęła Izba budżet jako podstawę do rozprawy szczegółowej.

Berlin, 1 kwietnia. *Nordd. Alg. Ztg.* zaprzecza obiegającym pogłoskom o kłopotach finansowych korony.

Nie potwierdza się wiadomość o śmierci Giersa.

Berlin, 1 kwietnia. Parlament niemiecki został zamknięty.

Izba dep. Sejmu pruskiego przyjęła w drugiem czytaniu przedłożenie o funduszu welfickim, a to zgodnie z wnioskiem komisyi, który żąda zniesienia konfiskaty. Wniosek Richtera, aby rząd przedłożył układ zawarty z ks. Cumberland, Izba odrzuciła.

Belgrad, 1 kwietnia. Dziennik urzędowy ogłasza znaną deklaracyę Milana.

Paryż, 1go kwietnia. Policya aresztowała anarchistę Delaunoy, podejrzanego o kradzież znacznej partyi dynamitu w Asnières.

Paryż, 1go kwietnia. Przy ponownem przeszukaniu mieszkania Ravachola znaleziono list, w którym piszący zapewnia, że przed dniem 1 maja r. b. dostarczy mu 1500 nabojów dynamitowych.

Wspólnik Ravachola, Mathieu, zdołał ujść za granicę.

Wczoraj uwięziono anarchistę Martineta, który ociągał się z odsiedzeniem kary więzienia, na którą poprzednio był skazany.

Paryż, 1 kwietnia. Senat przyjął ustawę, która zagraża karą śmierci sprawcom zamachów dynamitowych.

Aresztowani w sprawie ostatnich zamachów anarchiści, poczynili obszerne zeznania. Między innemi zeznali, że Ravachol wysadził dom przy ulicy Clichy.

Petersburg, 1 kwietnia. Stan zdrowia p. Giersa nieco się polepszył. Róża w głowie nie powiększyła się, wrzód w uchu mniej dolega pacyentowi, siły powracają.

Petersburg, 1 kwietnia. Do rady państwa wniesiono nową ustawę o karach, którym na przyszłość podlegać mają osoby, zdradzające tajemnice stanu.

Madryt, 1 kwietnia. Wydalono z Hiszpanii czterech Francuzów, podejrzanych o knowania anarchistyczne.

Telegrafowany kurs wiedeński.

Wiedeń, 31go marca 1891 r. godz. 5 minut 40 Akcye kredytowe 312·25, Angloaustryackie —·— Akcye banku dla krajów koronnych 203·70, Akcye kolei Karola Ludwika —·—, Południowa —·—, Renta papierowa 94·70, Galicyjskie listy zastawne 5-procentowe 100·65, Galicyjskie obligacye indemnizacyjne 5 pr. prc. —·—, Galicyjski bank rustykalny —·—, Losy z roku 1883 —·—, Napoleondor —.—, Rubel papierowy —·—, za 100 marek 58·10. Usposobienie —.

Wiedeń, 1 kwietnia 1891 r., godz. 1 minut 35. Akcye kredytowe 312·50, Alp Tow. górnicze 61·20, Węgierskie akcye kredytowe 345·75, Akcye anglo-austryackie 148·40, Akcye banku Union 234·50, Akcye kolei Karola Ludwika 211·—, Akcye kolei Północnej 280·—, Akcye kolei Południowej 83·—, Losy tureckie 37·70, Akcye kolei państwowej 280·50, Akcye kolei Lwowsko-Czerniowieckiej 245·50, Akcye kolei węgierskiej Północno-wschodniej 199·75, Wiedeńskie losy komunalne —·—, Akcye tytoniowe 164·50, Galicyjskie obligacye indemnizacyjne 104·75, Akcye kolei Elbetal 229·—, Akcye banku dla krajów koronnych 203·10, 4-prc. węgierska renta złota 108·35, Akcye banku związkowego 112·75 Rubel papierowy 1·20·50, Węgierska renta papierowa 102·—. Usposobienie silne.

Odpowiedzialny redaktor: **Adam Krechowiecki.**

Pociągi kolejowe

według czasu t. zw. środkowoeuropejskiego od 1. października 1891.

Odchodzą ze Lwowa:

W kierunku do Stryja:

5.50 rano. Pociąg osobowy do Stryja, Chyrowa, Nowego Sącza, Ławocznego, Munkacsa, Budapesztu, Stanisławowa i Husiatyna.
10.14 przed południem. Pociąg osobowy do Stryja, Chyrowa. Suchy i Stanisławowa.
7.48 wieczór. Pociąg osobowy do Stryja Ławocznego, Munkacsa, Budapesztu, Chyrowa, Suchy, Stanisławowa i Husiatyna.

W kierunku do Czerniowiec:

4.48 rano. Pociąg osobowy do Stanisławowa, i Kołomyi.
8.40 przed południem. Pociąg poszpieszny do Stanisławowa, Czerniowiec, Jass, Bukaresztu i Husiatyna.
3.54 po południu. Pociąg osobowy do Stanisławowa, Czerniowiec, Jass i Bukaresztu.
9.48 wieczór. Pociąg osobowy do Stanisławowa, Czerniowiec, Suczawy, i Husiatyna.

W kierunku do Bełzca:

8.49 przed południem. Pociąg mięszany do Bełzca i Sokala.
5.40 wieczór. Pociąg mięszany do rawy ruskiej.

Przychodzą do Lwowa:

Szlakiem od Stryja:

8.31 rano. Pociąg osobowy ze Suchy, Chyrowa, Stanisławowa, Budapesztu, Munkacsa, Ławocznego i Stryja.
3.10 po południu. Pociąg osobowy ze Suchy, Chyrowa, Husiatyna, Stanisławowa i Stryja.
11.12 w nocy. Pociąg osobowy z Nowego Sącza, Chyrowa Husiatyna, Stanisławowa, Budapesztu, Munkacsa, Ławocznego i Stryja.

Szlakiem od Czerniowiec:

6.17 rano. Pociąg osobowy z Suczawy, Czerniowiec i Stanisławowa.
1. 22 po południu. Pociąg osobowy z Bukaresztu, Jass, Czerniowiec, Stanisławowa i Husiatyna.
7.23 wieczór. Pociąg poszpieszny z Bukaresztu, Jass, Czerniowiec, Stanisławowa i Husiatyna.
11.22 w nocy. Pociąg osobowy z Kołomyi Stanisławowa i Husiatyna.

W kierunku od Bełzca:

7.50 rano. Pociąg mięszany z Rawy ruskiej
3.46 po południu. Pociąg mięszany ze Sokala i Bełzca.

Gdy zegar czasu środkowoeuropejskiego wskazuje godzinę 12 to,
w Czerniowcach 12.45, we Lwowie 12.35,
w Podwołoczyskach 12.44, w Budapeszcie 2.16,
w Suczawie 12.44, we Wiedniu 12.06,
w Pradze 11.58 zegar wskazuje.

Plakatów rozkładu jazdy na szlakaah kolei państwowych w Galicyi nabyć można na każdej stacyi po cenie 6 centów Książeczki w formacie kieszonkowym po 5 ct. za sztukę.

Pociągi kolejowe

(podług zegaru lwowskiego)

Przychodzą do Lwowa:

Z Krakowa: o godz. 8 min. 50 rano pociąg osobowy — o godz. 4 min. 3 po południu pociąg pospieszny — o godz. 7 min. 15 wieczór pociąg mięszany — o godz. 9 m. 28 wieczór pociąg osobowy.

Z Podwołoczysk na dworzec Podzamcze o godz. 2 m. 38 w nocy pociąg mięszany; — o godz. 2 m. 8 po południu pociąg pospieszny; — o godz. 7 m. 1 wieczór pociąg osobowy.

Z Podwołoczysk na dworzec główny lwowski o godz. 3 min. 15 w nocy pociąg mięszany; — o godz. 2 m. 20 południu pociąg pospieszny; — o godz 7. m. 30. wieczór pociąg osobowy.

Odchodzą ze Lwowa:

Do Krakowa o godz. 4 m. 20 rano pociąg osobowy; — o godz. 7 m. 20 rano pociąg osobowy; — o godz. 2 m 28 po południu pociąg pospieszny, — o godz. 8 m. 30 wieczór pociąg osobowy.

Do Podwołoczysk z dworca Podzamcze o godzinie 10 m. 15 przed południem pociąg osobowy — o godz. 4 m. 22 po południu pociąg pospieszny; — o godz. 11 m. 5 w nocy pociąg mięszany

Do Podwołoczysk z głównego dworca o godz. 9 m. 50 przed południem pociąg osobowy — o godz. 4 m. 11 po południu pociąg pospieszny — o godz. 10 m. 35 w nocy pociąg mięszany.

Wystawy i Muzea.

Muzeum przemysłowe w ratuszu codziennie od godziny 9—1 przed i od g. 3—6 po południu. Wstęp: w poniedziałek 50 ct., w inne dnie 20 ct. W niedzielę otwarte od g. 10—1 przed południem. wstęp wolny.

Gmach sejmowy codziennie po poprzedniem zgłoszeniu się u zarządcy gmachu.

Cennik lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej.

Lwów, dnia 1 kwietnia 1892.

	płacą walutą zł.	ct.	żądają austr. zł.	ct.
1. Akcye za sztukę.				
Kol. g. Kar. Lud. po 200 zł. m. k.	210	—	213	—
Kol. lwow.-czer.-jas. po 200 zł. wa.	244	—	247	—
Banku hip. galic. po 200 zł. wa.	324	—	327	—
Banku kred. gal. po 200 zł. wa.	—	—	216	—
2. List. zast. za 100 zł.				
Banku hipot. 5pr. wa. los. w 40 l.	100	60	101	30
„ „ 5 pr. w. a. wylosowalne z 10 pr. premią	107	50	108	20
Banku hipot. $4^1/_2$pr. los. w 50 l.	98	25	98	95
Banku kraj. $4^1/_2$pr. wa. los. w 51 l.	98	50	99	20
Tow. kred. galic. ziem. 4pr. wa. I. emis.	96	80	97	50
Tow. kred. gal. ziem. 4 pr. w. a. los. w $41^1/_2$ lat	95	10	95	80
$4^1/_2$ pr. wa. los. 52 l.	99	40	100	10
4 pr. wa. los. w 56 l.	94	70	95	40
3. Listy dłużne za 100 zł.				
Gal. zakł. kred. włoś. w likwidacyi (daw. 6 pr.) 3 pr. w. a.	57	—	60	—
(daw. 5 pr.) $2^1/_2$ pr. w.a.	55	—	58	—
Ogól. rol. kred. Zakład dla G. i B. w likw. 6 pr. wa. los. w 15 lat	50	—	—	—
4. Obligi za 100 zł.				
Indemniz. gal. 5 pr. m. k.	104	50	105	20
Galic. funduszu propin. 4 pr. wa.	93	20	93	90
Bukow. fund. propin. 5 pr. wa.	100	80	101	50
Oblig. komunalne Banku krajowego 5 pr. w. a. I. em.	100	—	100	70
Komunalne Banku kraj. 5% II. em.	101	—	101	70
Pożyczki kr. 6 pr. wa.	104	50	—	—
Pożyczki kr. $4^1/_2$ pr. wa.	97	60	98	30
„ „ „ 4 „ „	91	—	91	70
5. Losy miasta Krakowa	21	—	23	—
„ „ Stanisławowa	29	—	31	—
6. Monety.				
Dukat cesarski	5	53	5	63
Napoleondor	9	38	9	48
Półimperyał	9	60	—	—
Rubel rossyjski srebrny	1	22	1	32
„ „ papierowy	1	19	1	21
100 marek niemieckich	57	85	58	45

bez kupona bieżącego.

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 30 marca 1892.

1. Dług państwa.	płacą	żądają
Jednolity dług państwa w banknot. maj-listopad	94.50	94.70
luty-sierpień	94.45	94.65
Jednolity dług państwa w srebrze styczeń-lipiec	93.70	93.90
kwiecień-październik	93.70	93.90
Losy z roku 1854 po 250 złr. m. k. 4 pr.	138.25	149.25
„ „ 1860 po 500 złr. w. a. 5 pr.	139. 0	140.—
„ „ 1860 po 100 złr. 5 pr.	148.25	149.25
„ „ 1864 po 100 złr.	183.—	184.—
„ „ 1864 po 50 złr.	183.—	184.—
Renty Com. po 42 litr. austr	—.—	—.
Listy zast. domen. państw. po 120 zł. 5 pr.	148.50	149.—
Austr. renta zł. wolna od podat. 4 pr.	110.65	110.85
Renta papierowa 5 pr. z r. 1881	102.60	102.80

2. Obligacye indem. 5 pr. (za zł. m. k.)	płacą	żądają
Bukowiny	105.05	105.50
Galicyi	104.80	105.—
Niższej Austryi	109.—	110.—
Siedmiogrodu	—.—	—.—
Węgier za 100 zł. wa. 4 pr.	92.30	93.30

3. Akcye.	płacą	żądają
Bank Anglo aust. 200 zł. emit. zł.	148.25	148.75
Inst. kred. dla handlu po 160 zł.	310.75	311.25
Niżno-austr. tow. eskomt. po 500 złr.	630.—	635.—
Gal. banku hip. po 200 zł.	322.—	—.—
Gal. banku d. han. i prz. a zł. 200 wpl. 40pr.	—.—	—.—
Gal. zakł. kred. ziem. a 200 zł.	—.—	—.—
Bank dla krajów koronnych a 200 zł.	203.25	203.75
Bank austro-węgierski a 600 zł.	980.—	992.—
Kol. Albrechta a 200 zł. w srebrze	90.25	91.25
Austr. Tow. żegl. par. dun. po 500 zł. mk.	319.—	322.—
Kol. Cesarz. Elżbiety po 200 zł. mk.	—.—	—.—
Kol. Rzeszów.Tarn. (w. a.) a 200 zł.	—.—	—.—
Północna kolej po 1000 zł. m. k.	2800.—	2820.—
Kol. Kar. Ludw. po 200 zł. m. k.	210.90	211.60
Lwów-Czern. kol. I. po 200 zł. a. w.	245.75	246.25
Tow. kol. żel. państw. po 200 zł. w sr.	279.25	279.75
Połud. kol. państw. po 200 zł. w. a.	82.50	83.—
I. kol. węg. gal. a 200 zł. w srebrze	201.75	202.—

4. Listy zastawne losowane.	płacą	żądają
Ogólny-rolniczo kredytowy Zakład dla Galicyi i Bukowiny w 15 l. 6 pr.	—.—	—.—
Powsz. austr. zak. kr. ziem. $4^1/_2$ pr. w złocie w 50 l.	100.60	101.60
„ „ „ premiowe po 3 pr.	111.30	111.90
Gal. Zak. kr. ziem. krak. los. w 18 l. 6 pr.	—.—	—.—
„ „ „ „ „ w 20 l. 7 pr.	—.—	—.—
„ „ „ „ „ w 36 l. 6 pr.	101.—	—.—
Gal. Tow. kred. w. a. po 4 pr.	—.—	98.—
„ „ „ „ po 4pr. w 41 l. wyl.	95.—	95.25
„ „ „ „ po $4^1/_2$ pr. w 52 latach zwrotne	99.50	99.75
Banku krajowego $4^1/_2$ pr. wa. los. w $51^1/_2$ l.	98.50	99.—
Obligi komunalne Banku krajowego 5 pr. w. a. I. emisyi	—.—	—.—
Gal. banku hip. 5 pr. w 40 l. wyl.	100.65	101.10
Banku aust. węg. $4^1/_2$ pr.	102.—	102.50
Węg. Tow. ziem. akc. po 5 pr.	101.50	—.—
„ Zakł. kr. ziem. po $5^1/_2$ pr.	102.60	103.60

5. Obligacye z prawem pierwszeństwa (za 100 zł.)	płacą	żądają
Kolej Albrechta a 300 zł. 5 pr. a. w.	104.75	105.50
Tow. kol. żel. Preszów-Tarnów (w. ex.) a 300 zł. 5 pr. w srebrze	—.—	—.—
Kolej północna po 100 zł. em 1886 4%	99.—	99.90
„ „ po 100 zł. „ 1887 „	99.—	99.90
Kol. gal. Kar. Lud. emisya z r. 1881 po 300 zł. $4^1/_2$ pr.	99.90	100.30
detto (Jarosław-Sokal)	94.50	95.50
Kol. Gal. Lwów-Czern-Jas. emisya a 300 zł. 4. pr. w srebrze z r. 1884	83.—	83.80
z r. 1884	91.50	92.50
z r. 1866	—.—	—.—
z r. 1872	—.—	—.—
Węg. gal. kol. a 200 zł. 5 pr. w sr.	102.25	103.—

6. Losy.	płacą	żądają
Inst. kr. dla han. i pr. po 100 zł. wa.	189.—	190.—
Clarego po 40 zł. m. k.	55.25	55.75
Tow. żegl. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	124.—	126.—
Keglewicha po 10 zł. m. k.	—.—	—.—
Losy miasta Krakowa po 20 zł. w. a.	21.75	22.25
Pożyczka miasta Lublany po 20 zł.	21.50	22.—
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	56.25	—.—
Palfiego po 40 zł. m. k.	53.25	53.75
Czerwon. krzyża aust. Tow. po 10 zł.	17.60	18.—
„ „ węg. „ po 5 zł.	11.60	12.10
Fundacya szpitala Arcyks. Rudolfa po 10 zł. w. a.	27.—	—.
Salma po 40 zł. m. k.	61.—	61.50
St. Genois po 40 zł. m. k.	60.25	61.—
Pożycz. m. Stanisławowa (po 20 zł. wa.)	—.—	—.—
Pożycz. Tryestu po 100 zł. m. k.	133.—	135.—
„ „ po 50 zł. w. a.	62.—	64.—
Waldsteina po 20 zł. m. k.	39.—	—.—
Windischgrätza po 20 zł. m. k.	66.—	—.—

7. Weksle (za 3 miesiące).	płacą	żądają
Augsburg na 100 w. p. n.	—.—	—.—
Berlin za 100 marek w. p. n.	—.—	—.—
Frankfurt za 100 marek w. p. n.	—.—	—.—
Hamburg za 190 marek w. p. n.	—.—	—.—
Londyn za ft. szt.	118.60	119.—
Paryż za 100 fr.	47.10.—	47.17 50

Kurs złota.	płacą	żądają
Dukat cesarski men.	5.60.—	5.62 —
„ pełnej wagi	5.56.—	5.58 —
Korona	—.—.—	—.— —
20-frankówka	9.41.—	9.42 50
Rossyjski półimperyał	—.—.—	—.—.—
Talar związkowy	—.—.—	—.—.—
Srebro	—.—.—	—.—.—

Z lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej.

Telegrafowany kurs wiedeński.

	zł.	ct.
Jednolity dług państwa w banknotach	—	—
„ „ „ w srebrze	—	—
Renta w złocie	—	—
5 pr. austr. renta marcowa	—	—
Akcye banku austro-węgier.	—	—
„ „ kredytowego wiedeńskiego	—	—
Londyn	—	—
Napoleondor	—	—
Dukat cesarski men.	—	—
100 marek niemieckich	—	—

DZIENNIK URZĘDOWY.

Licytacye.

L. 2570 (1855 2—3)

C. k. Sąd powiatowy w Kałuszu zawiadamia, iż celem zaspokojenia sumy 200 zł. odbędzie się na rzecz Blimy Alter w tutejszym Sądzie powiatowym sprzedaż połowy posiadłości l. wyk. hip. 1825 gminy kat: Kałusz objętej dłużnika Samuela Kuhlberga własnej w dwóch terminach mianowicie dnia 5 kwietnia 1892 i 5 maja 1892 każdym razem o godzinie 10 przed południem.

Wyciąg hipoteczny i resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w registraturze sądowej.

Kuratorem wierzycieli ustanowiony adw. dr. Stanecki w Kałuszu.

Wadyum wynosi 71 zł. 50 ct.

Kałusz, 25 lutego 1892.

L. 10614 (1880 2—3)

C. k. Sąd powiatowy w Haliczu podaje do publicznej wiadomości, że w tymże Sądzie odbędzie się przymusowa publiczna sprzedaż połowy realności w Marjampolu położonej, wedle wyk. hipot. 1135 tejże gminy dłużnika Izaaka Judenfrenda własnej na zaspokojenie pretensyi c. k. Skarbu w kwocie 8 zł. 33 ct. aw. zpn. 27 kwietnia 1892 i dnia 27 maja 1892, każdym razem o godz. 10 rano, a to na pierwszym terminie tylko za lub wyżej ceny szacunkowej, na drugim zaś i poniżej takowej.

Wadyum wynosi 10 zł. wa.

Resztę warunków licytacyjnych, wyciąg tabularny i akt oszacowania można w tutejszej registraturze przejrzeć.

Dla wierzycieli, którymby uchwała licytacyjna przed terminem z jakiegokolwiek bądź powodu doręczoną być nie mogła, lub którzyby po wydaniu wyciąga tabularnego to jest po dniu 19 września 1891 do tabuli weszli kuratorem p. dr. Przesmyckiego w Haliczu.

Z c. k. Sądu powiatowego.

Halicz, dnia 26 stycznia 1892.

L. 9986 (1882 2—3)

C. k. Sąd powiatowy w Łańcucie zawiadamia, iż celem zaspokojenia sumy złr. 1480 zpn. odbędzie się na rzecz Towarzystwa zaliczkowego w Łancucie w tutejszym Sądzie sprzedaż posiadłości lwh. 318 ks. gr. gminy katastr. Łańcut objętej, dłużniczki Debory Adolf i Feiwla Adolfa względnie tegoż spadkobierców własnej w dwóch terminach, mianowicie dnia 21 kwietnia 1892 i dnia 19 maja 1892 każdym razem o godzinie 10 przed południem.

Wyciąg hipoteczny i resztę warunków licytacyjnych, przejrzeć można w registraturze sądowej,

Kuratorem wierzycieli ustanowiony jest p. Bolesław Dzięcielowski kand. notaryal. w Łańcucie.

Wadyum wynosi złr. 345.

C. k. Sąd powiatowy.

Łańcut, dnia 31 grudnia 1891.

L. 7203 (1835 2—3)

W c. k. Sądzie powiatowym w Żółkwi w sprawie egzekucyjnej Banku krajowego królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem krakowskiem we Lwowie przeciw Franciszkowi Michałowi 2 im. i Annie Maryi 2 im. Weberom o zapłacenie 42 zł. 7 ct., 41 zł. 96 ct. i 521 zł. 88 ct. aw. zpn. odbędzie się na rzecz Banku krajowego królestwa Galicyi i Lodomeryi z W. księstwem Krakowskiem publiczna licytacya przymusowa realności wyk. hip. l. 268 i 273 dla gminy kat. Mierzwica z Wiesenbergiem objętej własnością Franciszka Michała 2 im. i Anny Maryi 2 im. Weberów będącej dla powyższej pretensyi za hipotekę służącej na 1700 zł. aw. ocenionej w dwóch terminach a mianowicie na dniu 2 maja 1892 i na dniu 30 maja 1892 każdym razem o godzinie 10 przed południem.

Na pierwszym terminie będzie realność sprzedana tylko powyżej ceny szacunkowej, lub za tąż cenę, na drugim także poniżej ceny szacunkowej.

Wadyum 170 zł. aw.

Kuratorem dla nieznanych wierzycieli ustanowiony p. Józef Hejda c. k. notaryusz w Żółkwi.

Resztę warunków licytacyjnych, wyciąg hipoteczny i akt ocenienia do przejrzenia w tusądowej registraturze.

Z c. k. Sądu powiatowego.

Żółkiew, dnia 20 września 1891.

L. 2830 (1774 3—3)

Krakowski sąd deleg. miejs: ogłasza, iż celem zaspokojenia należytości Marcina Grocha w kwocie 60 zł. zpn. odbędzie się w gmachu sąd. w dniach 3 maja i 8 czerwca 1892 każdym razem o godz. 10 rano egzekucyjna licytacya 1/8 części realności l. 33 w Krowodrzy Maryanny Sowy własnej.

Cena wywołania 465 zł. 50 ct.

Wadyum 46 zł. 55 ct.

Resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w registraturze.

Kuratorem wierzycieli hipotecznych niewiadomych jest adw. dr. Kubaczek.

Kraków, 22 stycznia 1892.

L. 1344 (1776 2—3)

C. k. Sąd obwodowy w Nowym Sączu celem zaspokojenia wierzytelności c. k. uprz. galic. akcyjnego Banku hipot we Lwowie w resztującej sumie 19091 zł aw. z większej sumy 25000 zł. pochodzącej z procentem 7 prc. od dnia 4 listopada 1886 i kosztami w kwotach 31 zł. 67 ct. i 37 zł. 17 ct. rozpisuje ponownie dozwoloną uchwałą c. k. sądu krajowego we Lwowie z dnia 24 lipca 1880 l. 19333 przymusową publiczną sprzedaż dóbr Bobowa whl. 362 dalej dóbr Berdechów whl. 400 objętych, według karty B. poz. 13, 15, 10 i 12 na imię spadkobierców Aleksandra Kossakiewicza, a to Adeli Homme jako spadkobierczyni Filomeny Kossakiewicz Anny Kossakiewisz, Feliksa Kasprzykiewicza i Wandy z Kasprzykiewiczów zapisanych, wreszcie folwarków Wesołowski, Brzański i Widomski według Dom. 232, pag. 292, 296 i 300 n, 7 haer. dotąd na imię Aleksandra Kossakiewicza zapisanych wraz z przyn. tychże dóbr w protokole uchwałą z dnia 21 czerwca 1890, l 4200 do sądu przyjętym spisanemi w dwóch terminach na dzień 28 kwietnia 1892 i 2 czerwca 1892 każdym razem o godz. 10 rano, w gmachu sądowym. Dobra powyższe sprzedane zostaną ryczałtowo, a to dnia na 1 terminie licytacyjnym tylko za wyżej ceny wywołonia, przy drugim terminie zaś i niżej ceny wywołania jednak nie niżej 1/3 części takowej.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa przy udzieleniu pożyczki bankowej za podstawę przyjęta w sumie 44000 zł. aw.

Wadyum wynosi 4400 zł.

Resztę warunków licytacyjnych, wyciągi hipot. i akt opisania przynależności przejrzeć można w tut registraturze, a w dniu licytacyi przed komisyą licytacyjną.

O czem zawiadamia się wierzycieli z życia i miejsca pobytu niewiadomych a to, Anschla Duckera, Jakóba Ettingera, Mendla Scheinberga i Ludwinę Majchrowicz względnie tychże z życia i miejsca pobytu niewiadomych spadkobierców lub prawonabywców wreszcie wszystkich tych wierzycieli którzy po dniu 10, względnie 28 lipca 1889 jako dniu wydania wyciągów hipot., prawo zastawu na powyższych dobrach nabyli, lub którymby uchwała tej sprawy egzekucyjnej dotycząca, z jakiegobądź powodu wcale nie lub w należytym czasienie mogła być doręczoną do rąk p. adw. dr. Sterkowicza, które go się równocześnie dla nich kuratorem, a p. adw. dr. Wąsikiewicza zastępcą kuratora ustanawia i przez niniejszy edykt.

Nowy Sącz, 20 lutego 1892.

L. 8973 (1859 2—3)

Sieniawski c. k. Sąd powiatowy przedsięweźmie w zabudowaniu sądowem celem zaspokojenia wierzytelności Towarzystwa zaliczkowego w Sieniawie w kwocie 100 zł. aw. zpn. egzekucyjną sprzedaż połowy realności pod lk. 130 w Manasterzu w powiecie sąd. Sieniawskim w Starostwie Jarosławskiem położonej dłużnika Kichała Miaka własnej, wyk: hip. l. 121 ks. gr. gm. Manasterz objętej w dniu 28 kwietnia i w dniu 27 maja 1892 o 10 godz. rano w drodze publicznego przetargu.

Cenę wywołania stanowi wtrtość szacunkowa 410 zł. 50 ct.

Zakład wynosi 41 zł. 50 ct.

Warunki licytacyjne, wyciąg tabularny i protokół oszacowania mogą być przejrzane w tus. registraturze.

C. k. Sąd powiatowy.

Sieniawa, 31 grudnia 1891.

L. 681 (1848 2—3)

W Pilzneńskim c. k. sądzie powiatowym odbędzie się dnia 29 kwietnia 1892 i dnia 31 maja 1892 zawsze o godz. 10 rano egzek. publiczna sprzedaż realności lwh. 154 ks.gr. gm. kat. Dąbie objętej, dłużnika Jana Sarny własnej celem zaspokojenia wierzytelności w kwocie 234 zł. wa. zpn. ck. uprz. galic. Zakładowi włośc. w likwidacyi we Lwowie od Jana Sarny się należącej.

Realność ta na pierwszym terminie tylko za cenę szacunkową lub wyżej takowej, zaś na drugim terminie także niżej ceny szacunkowej sprzedaną będzie.

Cenę wywołania stanowi oznaczona przy zaciąganiu pożyczki cena szacunkowa 250 zł.

Resztę warunków licytacyjnych, tudzież akt oszacowania przynależności i wyciąg hipot. pomienionej realności przejrzeć można w tus. registraturze.

Dla niewiadomych z miejsca i życia pobytu, jakoteż późniejszych wierzycieli tej realności ustanawia się kuratorem p. adw. dr. Tomasza Krudzielskiego w Pilźnie.

C. k. Sąd powiatowy.

Pilzno, dnia 3 marca 1892.

L. 685 (1849 2—3)

W Pilznieńskim c. k. sądzie powiatowym odbędzie się dnia 2 maja 1892 i dnia 3 czerwca 1892 zawsze o godz. 10 rano egzekucyjna sprzedaż publiczna realności lw. hip. 117 ks. gr. gm. Dąbie objętej dłużnika Adama Wałęgi własnej celem zaspokojenia 17 rat po 32 zł. 20 ct. i reszty kapitału 453 zł. 59 ct. i 39 zł. 50 ct. aw. zpn. galicyjskiemu Zakładowi kredyt. włość. od Adama Wałęgi się należących.

Realność ta na pierwszym terminie tylko za cenę szacunkową lub wyżej takowej, zaś na drugim także niżej ceny szacunkowej sprzedaną będzie.

Cenę wywołania stonowi cena szacunkowa 1100 zł. aw.

Resztę warunków licytacyjnych, tudzież akt oszacowania przynależności i wyciąg hipoteczny pomienionej realności przejrzeć można w tus. registraturze.

Dla niewiadomych z miejsca i życia pobytu, jakoteż późniejszych wierzycieli hipotecznych tej realności ustanawia się kuratorem adw. dr. Krudzielskiego w Pilźnie.

C. k. Sąd powiatowy.

Pilzno, dnia 3 marca 1892.

L. 8552 (1817 2—3)

Celem zaspokojenia wierzytelności Towarzystwa oszczędności i pożyczek w Oświęcimie w kwocie 60 zł. zpn. odbędzie się w tut. sądzie na dniu 2 maja i 3 czerwca 1892 każdym razem o godź. 9 z rana egzekucyjna licytacyjna sprzedaż realności pod lwh 291 w Brzezince położonej a Barbary z Barcików Barusiowej własnej.

Cena szacunkowa 150 zł. stanowi cenę wywołania.

Wadyum 15 zł.

Reszta warunków licytacyjnych w tut. registraturze do przejrzenia.

Oświęcim, dn. 20 grudnia 1891.

L. 1943 (1800 1—3)

C. k. Sąd obwodowy w Samborze ogłasza niniejszem, że celem zaspokojenia należnych gal. akcyj. bankowi hipotecznemu od Maryi Jabłońskiej, Konstantego Nowaczyńskiego, Zdzisława Mściwujewskiego i Józefa Mściwujewskiego kwot 1320 zł. 1320 zł., 1320 zł, 1320 zł. i 1320 zł. wa. z przynależytościami sprzedaż dobra Koniów i część dóbr Koniów położone w powiecie sądowym Starosolskim objęte wykazami hip. l. 365 i 366 tu ejszych ksiąg gruntowych, a to na dniu 4 maja 1892 o godzinie 10 przed południem najmniej za cenę 80380 zł. aw. a na dniu 8 czerwca 1892 o godzinie 10 przed południemtakże poniżej tej ceny.

Wadyum wynosi 8038 zł. aw. i może być w gotówce lub papierach wartościowych mających pupilarne bezpieczeństwo złożonem.

Inne warunki są do przejrzenia w tutejszej registraturze.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli jest dr. Steuerman adwokat w Samborze.

Sambor, 23 lutego 1892.

L. 10045 (1877 1—3)

Dnia 4 maja 1892 i 8 czerwca 1892 o godz. 10 rano odbędzie się publiczna sprzedaż realności pod lk. 93 w Uszwi wyk. hip. 93 ks. gr. gm. Uszew objętej własnej na rzecz Zofii ze Sumarów Grabarzowej celem zaspokojenia pretensyi Mojżesza Krautera w kwocie 19 zł. 71 ct.

Cena wywołania 308 złr. 50 ct.

Wadyum 30 zł. 85 ct.

Akt oszacowania, wyciąg hipot. i warunki licytacyjne przeglądnąć można w registraturze.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli jest ustanowiony Antoni Kurlata c. k. notaryusz.

C. k. Sąd powiatowy.

Brzesko, dnia 19 stycznia 1892.

L. 7702 (1860 1—3)

Celem zaspokojenia wierzytelności Daniela Liebermana w kwocie 137 zł. odbędzie się w tut. sądzie w dniach 4 maja 1892 i 10 czerwca 1892 każdym razem o 10 godz. rano publiczna licytacya realności nr. 689 w Sokołowie wyk hip. nr. 1175 objętej Franciszka Luszczkiego własnej.

Cena wywołania 163 zł.

Wadyum 16 zł. 30 ct.

Resztę warunków licytacyjnych w sądzie można przejrzeć.

C. k. Sąd powiatowy.

Sokołów, 30 grudnia 1891.

L. 5340 (1902 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Obertynie podaje do publicznej wiadomości, że w tymże sądzie odbędzie się przymusowa publiczna sprzedaż realności pod l. Cons. 466 w Obertynie położonej wedle wykazu hipotecznego nr. 877 księgi gruntowej gminy Obertyn, dłużnika Schaje Landmana Herscha własnej na zaspokojenie grzywny dochodowo skarbowej wysokiego skarbu w kwocie 90 zł. 79 ct. aw. zpn. dnia 26 kwietnia 1892 i 30 maja 1892 każdym razem o godzinie 10 rano, a to na pierwszym terminie tylko za lub wyżej ceny szacunkowej 600 zł., na drugim zaś i poniżej takowej.

Wadyum wynosi 60 zł.

Resztę warunków licytacyjnych, wyciąg tabularny, akt oszacowania można w tutejszej registraturze przejrzeć

Wreszcie ustanawia się dla wierzycieli, którymby rezolucya licytacyjna przed terminem z jakiegokolwiek bądź powodu doręczoną być nie mogła, lub którzyby po wydaniu wyciągu tabularnego, to jest po dniu 26 marca 1891 prawa rzeczowe uzyskali kuratorem c. k. notaryusza Pana Ambrosa w Obertynie i tychże wierzycieli o rozpisaniu niniejszej licytacyi i ustanowieniu dla nich kuratora niniejszem się zawiadamia.

C. k. Sąd powiatowy.

Obertyn, dnia 31 października 1891.

L. 3849 (1897 1—3)

C. k. Sąd powiatowy miejsko delegowany w Złoczowie podaje niniejszem do publicznej wiadomości, że na zaspokojenie sumy 100 zł. aw. zpn. przymusowa sprzedaż realności w Jasienowcach położonej wedle wykazu hip. l. 48 tejże gminy Wolfa Fürganga własnej w tutejszym sądzie w drodze publicznego przetargu na rzecz Isaka Fürhaus na dniu 26 kwietnia 1892 i na dniu 31 maja 1892 każdym razem o godzinie 10 przed południem z tem przedsięwziętą zostanie, a to na pierwszym za cenę wywołania 80 zł. lub niżej tejże, zaś na drugim także niżej ceny wywołania sprzedaną zostanie.

Poręczne 10 prc. ceny ocenienia.

Resztę warunków tudzież wyciąg hipoteczny realności przejrzeć można w tutejszej registraturze.

Kuratorem wierzycieli hipotecznych adw. dr. Heyne.

Z c. k Sądu pow. m. dl.

Złoczów, 9 marca 1892.

L. 1116 (1900 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Kamionce str. ogłasza, że celem zaspokojenia zaległych 5 rat po 63 zł. 90 ct. i resztującego kapitału 1222 zł. 1 ct. aw. zpn. z pożyczki przez Józefa Re. sumie 1500 zł. w c. k. uprzyw. galic. akcyjnym Banku hipotecznym we Lwowie zaciągniętej, przeprowadzi dnia 28 kwietnia 1892 i dnia 2 czerwca 1892 każdym razem o godzinie 10 rano w tusądowem zabudowaniu przymusową sprzedaż realności whl. 301 ks. gr. Kamionka str. dłużnika Józefa Reh własnej.

Na pierwszym terminie zostanie ta realność tylko za lub wyżej cenyływołania, na drugim także niżej tej ceny, jednak nie niżej 1/3 części takowej sprzedaną.

Cena wywołania 4000 zł. aw.

Wadyum 400 zł.

Bliższe warunki, akt opisania i wyciąg hipoteczny można w tusąd registraturze przeglądnąć.

Dla wierzycieli późniejszych i z życia i miejsca pobytu niewiadomych ustanowiono kuratorem p. dr. Kaflińskiego adw. w Kamionce str.

C. k. Sąd powiatowy.

Kamionka, 2 marca 1892.

L. 15837 (1884 2—3)

W c. k. Sądzie powiatowym w Tyśmienicy odbędzie się o godź. 10 rano na dniu 24 kwietnia 1892 tylko powyżej ceny szacunkowej, zaś na dniu 27 maja 1892 i poniżej ceny szacunkowej przymusowa sprzedaż realności wyk. hip. l. 283, 284, 285. gm. kat. Podpieczary położonej dłużnika Michała Prociów względnie tegoż masy własnej protokołem z 27 listopada 1891 l. 14906 oszacowanej na rzecz Danyły Prociów pto. 158 zł. 75 ct. zpn.

Cena wywołania 521 zł. aw.

Wadyum 52 zł. 12½ ct.

Resztę warunków, akt oszacowania i wyciąg tabularny można przejrzeć w ts. registraturze.

Tyśmienica, 31 grudnia 1891.

L. 6927 (1844 3—3)

W tut. sądzie odbędzie się o godz. 10 rano, dnia 27 kwietnia 1892 powyżej ceny szacunkowej, zaś dnia 31 maja 1892 nawet poniżej takowej, licytacya realności l. 47 według wyk. hip. 179 gm. Ciuniów Iwasia Bass, Hawrycha, Anny, Paśki i Iwana Stojki własnej, na rzecz banku włość. w likwidacyi we Lwowie pto 28 rat po 12 zł.

Cena wywołania 450 zł.

Wadyum 45 zł.

Resztę warunków, akt opisania i wyciąg tabularny wolno przejrzeć w tus. registraturze.

Dla wierzycieli hipot. ustanowiony kuratorem Adolf Henze c. k. notaryusz w Gródku.

C. k. Sąd powiatowy.

Gródek, dnia 30 grudnia 1891.

L. 8972 (1858 3—3)

Sieniawski c. k. Sąd powiatowy przedsięweźmie w zabudowaniu sądowem, celem zaspokojenia wierzytelności Towarzystwa zaliczkowego w Sieniawie w kwocie 100 zł. w. a. zpn. egzekucyjną sprzedaż realności w powiecie sądowym Sieniawskim w starostwie Jarosławskiem położonej dłużnika Samuela Vater a względnie tegoż spadkobierców własnej wyk. hip. l. 530 księgi gruntowej gminy Sieniawa objętej w dniu 28 kwietnia i w dniu 27 maja 1892 o 10 godzinie rano w drodze publicznego przetargu.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa 350 zł.

Zakład wynosi 35 zł.

Warunki licytacyjne, wyciąg tabularny i protokół oszacowania mogą być przejrzane w tusądowej registraturze.

Sieniawa, 30 grudnia 1891.

L. 7676 (1843 3—3)

Dnia 28 kwietnia 1892 i dnia 9 czerwca 1892 zawsze o 10 godzinie przed południem przeprowadzi się w Sądzie tutejszym celem zaspokojenia wierzytelności c. k. uprz. galic. Zakładu kredyt włość w likwidacyi w ilości 25 rat pożyczkowych po 9 zł. wa. z pn. pod warunkami ułożonymi wedle ustawy z 10 czerwca 1887 l. 74 dz. pp. publiczną przymusową sprzedaż licytacyjną realności pod lk. 253 w Brzozdowcach położonej whl. 279 khg. Brzozdowce objętej.

Cena wywołania 131 zł.

Poręczne 13 zł. 10 ct.

Reszta warunków, wyciąg tabularny i akt oszacowania jest do przejrzenia w Sądzie.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli notaryusz Władysław Pasławski.

C. k. Sąd powiatowy.

Chodorów, 30 września 1891.

L. 5943 (1847 3—3)

C. k. Sąd powiatowy w Niepołomicach przeprowadzi celem zaspokojenia dłużnej kwoty 100 zł. wa. pr. na rzecz Towarzystwa zalicz. w Bochni egzekucyjną sprzedaż połowy realności whl. 89 gm. kat. Zabierzów objętej a Jana Waryjana własnej w dwóch terminach licytacyjnych dnia 25 kwietnia i dnia 28 czerwca 1892 każdym razem o godz. 10 rano w biórze sądowym.

Cena wywołania wynosi 75 zł.

Wadyum 7 zł. 50 ct.

Resztę warunków licytacyjnych można przejrzeć w registraturze sądowej.

C. k. Sąd powiatowy.

Niepołomice, dnia 20 grudnia 1891.

Konkursa.

L. 361 (1868 1—3)

Trembowelska c. k. Rada szkolna okręgowa ogłasza konkurs celem stałego obsadzenia następujących posad nauczycielskich:

I. Przy szkołach etatowych jednoklasowych z płacą po 300 zł. i wolnem pomieszkaniem w

Dołhem,
Ruzdwianach i
Skomoroszu.

II. Przy szkołach dwuklasowych posady młodszych nauczycieli a to w Budzanowie i Janowie z płacą po 270 zł. i 10 prc. dodatkiem na pomieszkanie, w Kobyłowłokach i Łoszniowie z płacą po 240 zł. i wolnem pomieszkaniem.

III. Przy szkołach filialnych z płacą po 250 zł. i wolnem pomieszkaniem a to w

Boryczówce,
Brykuli nowej,
Humniskach,
Małowie,
Nałużu,
Słobódce strusowskiej,
Załawiu i
Zubowie.

Język wykładowy polski jest przy szkołach w Budzanowie, Janowie, Łoszniowie i Boryczówce, przy innych wyżej wymienionych, ruski względnie polski i ruski (utrakwistyczny).

Ubiegający się o powyższe posady nauczyciele (nauczycielki) mają wnieść należycie udokumentowane i wykazem służby poprzedniej zaopatrzone prośby za pośrednictwem swych Władz przełożonych do tutejszej c. k. Rady szkolnej okręgowej najpóźniej do 10 maja 1892.

Z c. k. Rady szkolnej okręgowej.

Trembowla, dnia 24 marca 1892.

C. k. Starosta i Przewodniczący.

L. 337 (1869)

C. k. Rada szkolna okręgowa w Gródku rozpisuje niniejszem konkurs celem stałego obsadzenia:

A. posady osobnego nauczyciela religii grecko katolickiej przy 4 klasowej szkole męskiej w Gródku z płacą roczną 600 zł. i obowiązkiem udzielania nauki religii w 4 klasowej szkole męskiej, tudzież w 4 klasowej szkole żeńskiej i odbywania przepisanych egzort.

Do tej posady przywiązane są dodatki pięcioletnie po 50 zł. i 10 prc. od stałej płacy na pomieszkanie.

O posadę tę mogą się ubiegać tylko kanonicznie ordynowani kapłani świeccy lub zakonni.

B. posady młodszego nauczyciela przy szkole trzy klasowej w Janowie z roczną płacą 200 zł. i 10 prc. na pomieszkanie.

C. posady nauczyciela względnie nauczycielki przy jedno klasowej szkole etatowej z płacą roczną 300 zł. i wolnem pomieszkaniem:

1. w Dobrostanach,
2. w Łozinie,
3. w Malczycach,
4. w Wielkopolu,

5. w Haliczanowie.

D. posady nauczyciela względnie nauczycielki przy jednoklasowej szkole filialnej z roczną płacą po 250 zł. i wolnem pomieszkaniem:

6. w Bartatowie,
7. w Kamienobrodzie,
8. w Leśniowicach,
9. w Uhercach niezabitowskich,
10. w Woli dobrostańskiej,
11. w Zaszkowicach,
12. w Ottenhausen.

W szkole w Gródku, w Janowie językiem wykładowym jest język polski, w Ottenhausen język niemiecki we wszystkich zaś innych język ruski.

Nauczyciel szkoły filialnej w Ottenhausen pobiera 105 zł. gotówką resztę w naturaliach.

Ubiegający się o jedną z powyższych posad winni wnieść podania należycie udokumentowane za pośrednictwem swej Władzy przełożonej do tutejszej c. k. Rady szkolnej okręgowej najpóźniej do końca kwietnia b. r.

Z c. k. Rady szkolnej okręgowej.
Gródek dnia 15 marca 1892.
C. k. Starosta i Przewodniczący.

L. 2483 (1893 1—3)

Celem obsadzenia posad sędziów powiatowych w Bochni i Wiśniczu rozpisuje się niniejszem konkurs z terminem do 20 kwietnia 1892.

Podania o te, ewentualnie przy innych sądach powiatowych opróżnić się mogące posady sędziów powiatowych wnosić należy w przepisanej drodze do Prezydyum sądu krajowego w Krakowie.

Prezydyum sądu wyższego.
Kraków, 28 marca 1892.

Przy sądzie krajowym w Krakowie opróżnioną została posada Sekretarza rady.

Podania o tę ewentualnie przy innym Sądzie kolegialnym opróżnić się mogącą posadę sekretarza rady wnosić należy w przepisanej drodze do Prezydyum sądu krajowego w Krakowie do 20 kwietnia 1892.

Prezydyum Sądu wyższego.
Kraków, 28 marca 1892.

L. 745 (1908 1—3)

Przy podpisanym c. k. zarządzie salinarnym jest do obsadzenia posada dozorcy szybu w III. klasie 3cim stopniu płacy t. j. z płacą miesięczną 32 zł. (trzydzieści dwa) zł. wolnem mieszkaniem lub w braku tegoż z kwaterunkowem rocznie 48 (czterdzieście ośm) zł. z prawem poboru systemizowanego deputatu soli i opieki lekarskiej, ewentualnie posada pomocnika szteigra w IV kl. 3cim stopniu płacy t. j. z płacą miesięczną 26 (dwadzieścia sześć) zł. wolnem mieszkaniem lub w braku tegoż z kwaterunkowem rocznie 40 (czterdzieści) zł. i z emolumentami wyżej podanymi.

Ubiegający się o posadę dozorcy szybu mają wnieść najdalej do 30 kwietnia 1892 podania z udowodnieniem dokładnej znajomości tutejszej kopalni i manipulacyi kopalnianej, jakoteż dokładnej znajomości języka polskiego i zupełnego zdrowia przy załączeniu świadectwa ukończonej szkoły górniczej w przepisanej drodze do podpisanego c. k. zarządu salinarnego, zaś o posadę pomocnika sztajgra mają wnieść podania w drodze swego przełożonego zarządu należycie udokumentowane i zaopatrzone w świadectwo z ukończonej szkoły górniczej również najdalej do 30 kwietnia 1892 do podpisanego zarządu salinarnego.

Do posady dozorcy szybu mają pierwszeństwo kompetenci wojskowi posiadający wymienione warunki uzdolnienia.

C. k. Zarząd salinarny.
Wieliczka, dnia 28 marca 1892.

L. 1076 (1871 2—3)

Celem obsadzenia opróżnionej posady zastępcy nadprokuratora państwa w Krakowie w ósmej klasie rangi ewentualnie opróżnić się mogącej posady zastępcy prokuratora państwa w okręgu sądu krajowego wyższego w Krakowie w tej samej randze, rozpisuje się konkurs.

Ubiegający się o te posady winni wnieść swe podania w drodze przepisanej najpóźniej do 16 kwietnia 1892 do c. k. Nadprokuratoryi państwa w Krakowie.

Kraków, 28 marca 1892.

L. 13137 (1886 2—3)

Konkurs na posadę ekspedyenta przy c. k. urzędzie pocztowym w Rożnowie w powiecie Sniatyńskim za kontraktem służbowym i kaucyą w kwocie 200 zł.

Płaca rocznych 200 zł.
ryczałt kancelaryjny 60 zł.
i wynagrodzenie 500 zł.
za codzienną jazdę posłańczą do Popielnik i napowrót.

Podania należy wnieść do 13 kwietnia b. r. w c. k. Dyrekcyi poczt i telegrafów we Lwowie.

Lwów, dnia 26 marca 1892.

Wyroki prasowe.

Zl. 67 (1741)

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers!

Das k. k. Landesgericht Wien als Preßgericht hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft erkannt, daß der Inhalt der Nr. 7260 der periodischen Druckschrift: „Deutsche Zeitung", Morgenausgabe vom 16 März 1892 in dem daselbst auf der 4 Seite unter der Rubrik „Inland" enthaltenen Artikel mit der Aufschrift: „Wien, 15 März (Der heimtückische Übersetzer)" dessen ganzem Umfange nach das Vergehen nach § 300 St. G. begründe, und es wird nach § 493 St. P. O. das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen.

Zugleich mird gemäß § 489 St. P. O. die von der k. k. Sicherheitsbehörde vorgenommene Beschlagnahme bestätigt und gemäß § 37 Pr. G. auf Vernichtung der saisirten Exemplare erkannt.

Wien, am 16 März 1892.

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers!

Das k. k. Landesgericht in Wien als Preßgericht hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft erkannt, daß der Inhalt der nichtperiodischen Druckschrift: (Brochure) mit dem Titel: „Ein Feldkaplan der Judenschutztruppe oder das katholische Volk und die Juden! Eine Antwort auf die Frage des Pfarrers Frank: Kann ein Katholik Antisemit sein? ertheilt von einem katholischen Pfarrer Wiens", Wien 1892, Verlag des „Sendboten des heil Joseph", XVIII, Weinhaus, Buchdruckerei „Austria", ihrem ganzen Umfange nach und insbesondere auf den Seiten 4, 6, 7 bis 10, 14, 15, 18 bis 34, 36 bis 42 das Vergehen nach § 302 St. G. begründe, und es wird nach § 493 St. P. O. das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen.

Zugleich wird gemäß § 489 St. P. O. die von der k. k. Sicherheitsbehörde vorgenommene Beschlagnahme bestätigt.

Wien, am 16 März 1892.

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers!

Das k. k. Landesgericht Wien als Preßgericht hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft erkannt, daß der Inhalt der Nr. 5 der periodischen Druckschrift: „Die Volkspresse Organ der österreichischen Social-Demokratie" vom 15 März 1892 in nachstehendeu Artikeln: 1. auf der Seite 2 unter der Rubrik: „Splitter und Balken" mit den Aufschriften: a. „Zur Beachtung für alle Parteigenossen", b. „Von unserem Redactions-Philosophen", c. „Auch eine Hilfsaction für die Arbeitslosen" das Vergehen nach § 300 St. G.; 2. auf der Seite 3 mit der Aufschrift: „Unsere Hilfsaction" in der Stelle von „Wenn es die Aufgabe" bis „nicht fern" und von „Kein Vernünftiger" bis „herrschenden Parteien" das Vergehen nach § 302 St. G.; 3 auf der Seite 4 mit der Aufschrift: „Es giebt keine Verbrecher" in der Stelle von „Es giebt Verbrechen" bis „Gerechtigkeit die Rede sein" das Vergehen nach §§ 300, 302, 306 St. G. begründe, und es wird nach § 493 St. P. O. das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen.

Zugleich wird gemäß § 489 St P O. die von der k. k. Sicherheitsbehörde vorgenommene Beschlagnahme bestätigt.

Wien, am 16 März 1892.

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers!

Das k. k. Landesgericht in Wien als Preßgericht hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft erkannt, daß der Inhalt der Nr. 9, Band 22, der ausländischen periodischen Druckschrift: „Deutscher Volksfreund. Ein Wochenblatt für deutsche Familien in Amerika", New-York, 27 Februar 1892, in seinem daselbst auf der Seite 72 unter der Rubrik „Ruudschau", 4 Spalte enthaltenen Notiz, beginnend mit den Worten: „für den" bis „seiner Pein" das Verbrechen nach § 64 St. G. begründe, und es wird nach § 493 St. P. O. das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen.

Wien, am 16 März 1892.

Zl. 68 (1760)

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers!

Das k. k. Landesgericht in Wien als Preßgericht hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft erkannt, daß der Inhalt der in Nr. 12 der periodischen Druckschrift: „Arbeiter-Zeitung", Organ der österreichischen Socialdemokratie vom 18 März 1892 enthaltenen Artikel: I. auf Seite 1 unter der Rubrik: „Von Nah und Fern" mit der Aufschrift: „Doch nicht ganz ohne Störung" das Vergehen nach § 300 St. G.; 2. ebenda unter derselben Rubrik mit der Aufschrift: „Dynamitcomödien" das Vergehen nach § 305 St. G. begründe, und es wird nach § 493 St. P. O. das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen

Zugleich wird gemäß § 489 St. P. O. die von der k. k. Sicherheitsbehörde vorgenommene Beschlagnahme bestätigt und gemäß § 37 Pr. G. auf Vernichtung der saisirten Exemplare erkannt.

Wien, am 19 März 1892.

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers!

Das k. k. Landesgericht Wien als Preßgericht hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft erkannt, daß der Inhalt der in Nr. 10 der periodischen Druckschrift: „Fachblatt der Drechsler", Organ für socialpolitische und Fachinteressen, vom 18 März 1892 in nachstehenden Artikeln: I. auf Seite 1 und 2 mit der Aufschrift: „Unternehmer-Idee" in der Stelle auf Seite 2 von „Nun, was meinen" bis „Vivat sequens" das Vergehen nach §§ 302 und 305 St. G.; II. auf der Seite 2 und 3 mit der Aufschrift: „Unsere nächste Aufgabe" in der Stelle von „Daß heute die" bis „in Znaim" das Vergehen nach § 302 St G. begründe, und es wird nach § 493 St. P. O. das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen.

Zugleich wird gemäß § 489 St. P. O. die von der k. k. Sicherheitsbehörde vorgenommene Beschlagnahme bestätigt und gemäß § 37 Pr. G. auf Vernichtung der saisirten Exemplare erkannt.

Wien, am 19 März 1892.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Graz hat mit dem Erkenntnisse vom 6 März 1892, Z. 4605, die Weiterverbreitung der Nr 5 der Zeitschrift: „Arbeiterwille" vom 2 März 1892 wegen der Artikel: „Zur Reform des Preßgesetzes" und „Laibach" nach den §§ 65 lit. a und 300 St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Triest hat mit dem Erkenntnisse vom 11 Februar 1892, Z. 142/1223, die Weiterverbreitung der Nr. 4 der in Genua erscheinenden Zeitschrift: „L'Eco degli Irredenti" vom 31 Jänner 1892 nach §§ 58 lit. c, 63, 65 lit. a, 302, 305 St. G., Art. V des Ges. vom 17 December 1862, R. G. Bl. Nr. 8 ex 1863 und § 24 des Pr. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Triest hat mit dem Erkenntnisse vom 13 Februar 1892, Z. 158/1334, die Weiterverbreitung der in Venedig erscheinendeu Zeitschrift: „La Venezia" vom 28—29 Jänner 1892 nach §§ 65 lit a und 305 St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Triest hat mit dem Erkenntnisse vom 14 Februar 1892, Z. 161/359, die Weiterverbreitung der Nr. 8 der Zeitschrift: „L'Opersjo" vom 10 Februar 1892 wegen des Artikels: „Tra la Curia ed il Municipio" nach § 300 St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Triest hat mit dem Erkenntnisse vom 20 Februar 1892, Z. 106/1607, die Weiterverbreitung der Nr. 42 der in Genua erscheinenden Zeitschrift: „Il Secolo XIX" vom 11—12 Februar 1892 nach § 300 St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Triest hat mit dem Erkenntnisse vom 23 Februar 1892, Z. 200/1642, die Weiterverbreitnng der Nr. 48 der Zeitschrift: „Il Cittadino" vom 17 Februar 1892 wegen des Artikels: „Morto per accoramento" nach § 300 St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Triest hat mit dem Erkenntnisse vom 26 Februar 1892, Z. 220/1798, die Weiterverbreitung der Nr. 32 der in Venedig erscheinenden Zeitschrift: „La Difesa" vom 10—11 Februar 1892 nach § 64 St. G. verboten.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Görz hat mit dem Erkenntnisse vom 22 Februar 1892, Z. 797 Stf., die Weiterverbreitung des in Cividale gedruckten friaulischen Kalenders für das Jahr 1892 „La Strie" nach § 65 a St. G. verboten.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Reichenberg hat mit dem Erkenntnisse vom 26 Februar 1892, Z. 1478 Stf., die Weiterverbreitung des Februarheftes der Zeitschrift: „Die Zeitschwingen", 3 Jahrgang, wegen des Artikels: „Weitling und der Communismus" nach § 305 St. G. verboten.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Reichenberg hat mit dem Erkenntnisse vom 8 März 1892, Z. 1735 Stf., die Weiterverbreitung der Nr. 4 der Zeitschrift: „Der Textilarbeiter" vom 3 März 1892 wegen des Artikels: „Verbrechen, Vergehen und Übertretungen" nach § 305 St. G. verboten.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Pisek hat mit dem Erkenntnisse vom 19 Februar 1892, Z. 763, die Weiterverbreitung der Nr. 5 der in Bant, Großherzogthum Oldenburg, erscheinenden Zeitschrift: „Die Nordwacht", Wochenblatt für das arbeitende Volk, nach den §§ 302 und 305 St. G. verboten.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Pilsen hat mit dem Erkenntnisse vom 25 Februar 1892, Z. 1829 Sff., die Weiterverbreitung der Druckschrift: „Zwei Monate im Wiener Landesgerichte", Verlag Karl Minde, Druck Franz Erhardt, beide in Leipzig, nach § 300 St. G. verboten.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Brüx hat mit dem Erkenntnisse vom 5 März 1892, Z. 1806 Stf., die Weiterverbreitung der Nr. 4 der Zeitschrift: „Volkswacht", Organ der westböhmischen Arbeiterschaft, vom 2 März 1892 wegen des Artikels: „Arbeitslos" nach § 302 St. G. verboten.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Böhm.-Leipa hat mit dem Erkenntnisse vom 5 März 1892, Z. 1632, die Weiterverbreitung der Nr. 18 der Zeitschrift: „Abwehr" vom 2 März 1892 wegen des Artikels: „Kulturkampf im nördlichen Böhmen" nach den §§ 300 und 302 St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Troppau hat mit dem Erkenntnisse vom 23 Februar 1892, Z. 1669, die Weiterverbreitung der Nr. 41 der Zeitschrift: „Freie schlesische Presse" (Tagesausgabe) vom 24 Februar 1892 wegen des Artikels: „Zu den Troppauer Gemeinderathswahlen" nach § 300 St. G. verboten.

Rozmaite obwieszczenia.

L. 7946 (1763 3—3)

C. k. Sąd krajowy we Lwowie ogłasza, że do tegoż Sądu dnia 23 lutego 1892 l. 7946 wniósł Stefan Brzeziński przeciw nieznanym spadkobiercom Apolonii z Rothów Enzman pozew o uznanie powierniczej substytucyi ustanowionej w testamencie Ferdynanda Roth na rzecz spadkobierców Apolonii z Rothów Enzman co do legatu połowy realności pod lk. 801 2/4 we Lwowie za zgasłą, dalej wykreślenie adnotacyi tej powierniczej substytucyi na karcie własności realności pod lk. 801 2/4, następnie o uznanie i zaintabulowanie powoda za właściciela połowy realności pod lk. 801 2/4 we Lwowie wpisanej obecnie w poz. 2 k. B. wyk. hip. l. 736 dz. II. na rzecz Maryi ze Spisaków Roth z ograniczeniem powyższej powierniczej substytucyi, na który to pozew wyznaczono termin dziewięćdziesięciodniowy do wniesienia pisemnej obrony.

Gdy spadkobiercy żyjącej jeszcze Apolonii z Rothów Enzman nie są znani został dla nich adwokat dr. C. Kwiatkowski kuratorem, a tegoż zastępcą adw. dr. Kosiński mianowany.

Wzywa się zatem nieznanych ewentualnych spadkobierców Apolonii z Rothów Enzman, aby do swojej obrony służące środki ustanowionemu kuratorowi dostarczyli, lub też innego zastępcę sobie obrali i tegoż sądowi wymienili, gdyż inaczej ze zaniedbania wyniknąć mogące następstwa szkodliwe sami sobie przypiszą.

Lwów, 12 marca 1892.

L. 217 (1731 3—3)

C. k. Sąd powiatowy w Baligrodzie ustanowił celem doręczenia rezolucyi tabularnej z dnia 2 kwietnia 1891 l. 2013 w sprawie Nacki Fanok o wpis prawa zastawu dla sumy 129 zł. aw. w stanie biernym 1/3 części ciała hipotecznego lwh. 49 i 1/6 części ciała hip. lwh. 85 ks gr. gm. kat. Zachoczenie objętego Iwana Michałyka po Hryciu własnego dla niewiadomego z miejsca pobytu Iwana Michałyka po Hryciu kuratorem Jaśka Łuczków z Zachoczowa.

O czem się Iwana Michałyka po Hryciu celem strzeżenia praw swych zawiadamia.

C. k. Sąd powiatowy.
Baligród, 16 stycznia 1892.

L. 1472 (1857 3—3)

C. k. Sąd powiatowy w Mszanie dolnej zawiadamia z miejsca pobytu niewiadomego Józefa Miehora, iż Wincenty Smoleń wniósł dnia 2 stycznia 1892 l. 10 przeciw niemu pozew o zeznanie kontraktu lub zapłacenie kwoty 188 zł., na który termin do rozprawy na 25 kwietnia 1892 wyznaczono i kuratorem dlań ustanowiono Józefa Pulkę z Wilczyc.

Wzywa się zatem pozwanego, by kuratorowi udzielił potrzebnej informacyi, lub wskazał sądowi innego zastępcę, gdyż w razie przeciwnym skutki zaniedbania sam sobie przypisze.

C. k. Sąd powiatowy.
Mszana dolna, 1 marca 1892.

L. 12419 (1892 1—3)

OBWIESZCZENIE.

Odnośnie do tutejszego obwieszczenia z dnia 31 stycznia i 26 sierpnia 1891 l. 3982 i 32322 podaje się na podstawie rozporządzenia wys. ck. Ministerstwa handlu z dnia 10 marca br. l. 9649 do powszechnej wiadomości, że wedle zawiadomienia rumuńskiego zarządu poczt nie mogą być wprowadzane do Rumunii, ani w formie pakietów pocztowych, ani też jako zwykłe posyłki wartościowe następujące przedmioty:

1) tytoń w liściach, lub sporządzony w jakiejkolwiekbądź formie;
2) masa papierowa;
3) karty do gry wszelkiego gatunku i jakości;
4) fotografie, miedzioryty, litografie, oleografy, jako też w ogóle wszelkiego rodzaju ryciny lub drukowane obrazy, jeżeli przedmioty takowych stanowią treść religijną albo przedstawiają obrazy i sceny z historyi zagranicznej;
5) broń wojskowa z przynależytościami;
6) rumuńskie monety bronzowe;
7) obca sól kamienna lub morska;
8) zapałki wszelkiego gatunku;
9) proch strzelniczy wszelkiego gatunku;
10) patrony do jakiejkolwiek broni palnej;
11) pociski wojenne jak kule, bomby, granatniki, granaty, szrapnele i naboje kartaczowe;
12) przedmioty eksplodujące i zapalne jak również przedmioty pirotechniczne;
13) wata ze starej wełny przerobiona;
14) losy loteryjne;
15) winna macica;
16) odżuwające zwierzęta z Węgier, produkta z tych zwierząt otrzymywane, oraz przedmioty stanowiące ich paszę.

Drzewa i rośliny wszelkiego rodzaju, jako też produkta szkółek ogrodniczych, ogrodów i cieplarni, można wprowadzać do Rumunii tylko na Gałacz, Werciorowę, Predeal, Burdujeni i Constancę, i to pod warunkiem, jeżeli posyłki odnośne zaopatrzone są w certyfikaty z miejsca swego pochodzenia, poświadczające, iż miejsca te wolne są od filoksery.

C. k. Dyrekcya poczt i telegrafów.

Lwów, dnia 23 marca 1892.

KUNDMACHUNG.

Unter Bezugnahme auf die h. ä Kundmachungen vom 31 Jänner und 26 August 1891 Zl. 3982 und 32322 wird im Grunde Erlasses des h. Handels-Ministeriums vom 10 März l. J. Zl. 9649 zur allgemeinen Kenntniss gebracht, dass laut einer Mittheilung der königlich-ru änischen Postverwaltung nachstehende Gegenstände weder in Form von Colis postaux noch als gewöhnliche Fahrpostsendungen in Rumänien eingeführt werden dürfen:

1) Tabak in Blätter oder in jedweder Form verarbeitet;
2) Papiermasse;
3) Spielkarten jeder Gattung und Qualität;
4) Photografien, Kupferstiche, Lithographien, Oleografien, sowie überhaupt jede Art von gestochenen oder gedruckten Bild werken, wenn dieselben religiöse Sujets oder Scenen aus der ausländischen Geschichte zum Gegenstande haben;
5) Kriegswaffen und deren Zugehör;
6) rumänische Bronzemünzen;
7) fremdes Steinsalz und Seesalz;
8) Zündhölzchen aller Art;
9) Schiesspulver aller Art;
10) Patronen aller Art für jede Gattung Feuerwaffen;
11) Kriegsgeschosse, wie Kugeln, Bomben, Haubitzen, Granaten, Schrapnels und Kartätschen;
12) explodirbare und entzündliche Gegenstände aller Art, sowie präparirte (gefüllte) Feuerwerkskörper;
13) Watta aus alter Wolle hergestellt;
14) Lotterielose;
15) Weinreben;
16) Wiederkäuende Thiere aus Ungarn, deren Produkte und Nahrungsmittel.

Bäume und Pflanzen jeder Art, sowie die Produkte aus Baumschulen, Gärten und Gewächshäusern können nur über Galatz, Verciorova, Predeal, Burdujeni und Constanca, und unter der Bedingung in Rumänien eingeführt werden, dass diese Sendungen von Ursprungscertifikaten begleitet sind, durch welche bezeugt wird, dass die Orte, aus denen dieselben herrühren, frei von der Phyloxera sind.

K. k. Post und Telegrafen-Direktion.

Lemberg, am 23 März 1892.

ОПОВѢЩЕНЬЕ.

Водносьно до тутейшого оповѣщена зъ дна 31 сѣчна и 26 серпна 1891 ч. 3982 и 32322 подаєся на подставѣ розпоряжена выс. ц. к. Міністерства торговлѣ зъ дна 10 марта с. р. ч. 9649 до загальной вѣдомости що после повѣдомленна румунского заряду почтъ не могуть бути впроваженй до Румунїѣ въ формѣ пакетовъ почтовыхъ, анѣ яко звычайнй посылки вартостнѣ слѣдуючй предметы:

1) тютюнъ въ листяхъ або споряженый въ якой небудь формѣ;
2) маса папероба;
3) карты до гры всякого рода и якости;
4) фотографїѣ, сталѣрити, лїтографїѣ, олїографы якъ тоже всякого рода одтиски и друкованй образи, если предмети тихже становлять содержане релѣгїйне або представляють образи и подїѣ зъ заграничной исторїѣ;
5) оружїє войскове зъ приналежностями;
6) румуньски монеты бронзовѣ;
7) чужа соль каменна або морска;
8) сѣрники всякого рода;
9) порохъ стрїльничий всѣлякого рода;
10) патроны до якого будь оружїя пального;
11) потиски военнй якъ кулѣ, бомбы, ґранатники, ґранаты, шрапнелѣ и набои картачевѣ.
12) предмети експлёдуючй и запальнй якъ такожь предмети пїротехничнй;
13) Вата зъ старой вовны переровлена;
14) лосы лотерийнй;
15) винна лоза;
16) воджуваючй звѣрята зъ Угоръ продукта зъ тыхъ звѣрятъ одержуванй а такожь предметы становлячй ихъ пашу.

Дерева и рослини всѣлякого рода, якъ такожь продукта школокъ огородничихъ, огородовъ и теплиць можна впроваджати до Румунїѣ только на Галачъ, Верцерову, Предеаль, Бордуенї и Констанцу и то подъ условїемъ що посилки тїѣ суть заосмотренй въ цертифїкаты зъ мѣсця свого походжена посвѣдчаючи, що мѣсця тй суть вольни водъ филёксеры.

Ц. к. Дирекцїя почтъ и телеґрафовъ.

Львовъ, дня 23 марта 1892.

L. 1405 (1710 3—3)

C. k. Sąd powiatowy w Kolbuszowej zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Józefa Rosenfelda, iż w celu doręczenia mu ts. rezolucyj hipotecznych z dnia 1 sierpnia 1891 l. 8668 i z dnia 31 lipca 1891 l. 7505 i dalszych rezolucyj w sprawach egzekucyjnych Kasy oszczędności miasta Rzeszowa przeciwko niemu o różne kwoty, ustanowiony został kuratorem ad actum c. k. notaryusz Józef Lityński i temuż powyższe rezolucye hipoteczne zostały doręczone.

C. k. Sąd powiatowy.

Kolbuszowa, 10 lutego 1892.

L. 13461 (1732 3—3)

C. k. Sąd powiatowy w Bochni ustanawia w sprawie hipotecznej Augustyna Sokoła i Katarzyny Sokołowej w przedmiocie wydzielenia parceli l. 1185 z lwh. 327 gm. kat. Uście solne, utworzenie dla niej osobnego ciała hipotecznego i wpisanie prawa własności tegoż na rzecz Augustyna i Katarzyny Sokołów Jana Gadowskiego kuratorem dla z miejsca pobytu niewiadomego Ignacego Gadowskiego.

C. k. Sąd powiatowy.

Bochnia, 10 lutego 1892.

L. 308 (1755 3—3)

C. k. Sąd powiatowy w Mikulińcach zawiadamia z bliższego miejsca pobytu niewiadomą w Ameryce zostającą Rachele Koffler, że celem doręczenia uchwały licytacyjnej w sprawie egzekucyjnej Benjamina Izaaka Kohn przeciw Dawidowi Stolzenberg pto. 300 zł. aw. zpn. z dnia 28 stycznia 1892 l. 308 dla niej kuratorem Salamon Klein z Mikuliniec ustanowionym został, i ją zawzywa, aby temuż kuratorowi informacye swoją udzieliła, lub innego zastępcę Sądowi wskazała.

C. k. Sąd powiatowy.

Mikulińce, 28 stycznia 1892.

L. 8133 (1748 3—3)

C. k. Sąd powiatowy w Wiśniczu zawiadamia niewiadomych z miejsca pobytu Marcina i Katarzynę Gaworczyków, że Walenty Stanek wniósł przeciw nim pozew o zapłacenie kwoty 60 zł. aw. zpn. na który termin do rozprawy sumarycznej na 20 kwietnia 1892 godzinę 9 rano wyznaczono i że dla nich kuratorem ustanowiony został adwokat dr. Serafiński.

Wzywa się przeto Marcina i Katarzynę Gaworczyków aby ustanowionemu kuratorowi potrzebnej informacyi udzielili lub też innego pełnomocnika Sądowi wskazali.

Wiśnicz, dnia 12 lutego 1892.

L. 2322 (1785 3—3)

C. k. Sąd powiatowy w Nowymtargu zawiadamia niniejszem niewiadomego z miejsca pobytu Karola Bryniarskiego, że Jakób Mandel wniósł przeciwko niemu pozew o zapłatę 19 zł. 9 ct. aw. zpn. i że termin do rozprawy drobiazgowej na 21 kwietnia 1892 o godzinie 9 rano wyznaczono.

Kuratorem nieobecnego ustanowiono adw. dr. Geisslera w Nowymtargu.

C. k. Sąd powiatowy.

Nowytarg, dnia 19 marca 1892.

L. 3720 (1766 3—3)

C. k. Sąd krajowy jako handlowy we Lwowie w sprawie egzekucyjnej Jana Wegemanna przeciw spadkobiercom Benjamina Józefa Kegla pto 300 zł. wa. zpn. zawiadamia niewiadomą z miejsca pobytu Annę Rachelę dw. im. z Fruchsów Keglowę, że celem doręczenia jej uchwały w sprawie niniejszej, ustanowiono dla niej kuratorem adw. dr. Klarfelda, a tegoż zastępcą adw. dr. Liliena.

C. k. Sąd krajowy.

We Lwowie, dnia 12 marca 1892.

(1864 2—3)

Pan dr. Seweryn Daniłowicz wpisany został z dniem 5 marca 1892 na listę adwokatów z siedzibą w Kołomyi.

Z Wydziału Izby adwokatów.

Lwów, dnia 5 marca 1892.

L. 2569 (1750 2—3)

C. k. Sąd obwodowy w Samborze wzywa w sprawie przekazania wynagrodzenia propinacyjnego 750 zł. wa. wymierzonago za 51/120 części dóbr Hoszów część dom. 435 p. 418 n. 18 haer. pag. 433 n. 19 haer. pag. 424 n. 20 haer. i p. 426 n. 23 haer. według prenotacyi dom. 435 pag. 426 n. 23 on. własność uprawnionej do poboru masy spadkowej po Abie Zimmermanie stanowiących wszystkich, którzy na powyższych częściach dóbr tych przed książkowem oddzieleniem praw poboru wynagrodzenia propinacyjnego uzyskali prawa hipoteczne, aby zgłosili prawa te do włącznie 30 marca 1892, inaczej uważani będą, jakoby zezwolili na przekazanie swych pretensyj na kapitał wynagrodzenia według porządku hipotecznego im przysługującego, nie będą więcej przy rozprawie słuchani i utracą prawo wnoszenia zarzutów i innych środków prawnych przeciw ugodzie, przez interesowanych na rozprawie zawartej.

Zgłoszenie zawierać ma dokładne podanie imienia i nazwiska i miejsca zamieszkania zgłaszającego się, względnie pełnomocnika, legalizowanem pełnomocnictwem wykazać się mającego, kwoty żądanej wierzytelności i odsetków, równe prawo zastawu z kapitałem mających i książkowego oznaczenia zgłoszonej pozycyi.

Wierzyciele mieszkający po za obrębem sądu tutejszego, wskazać mają pełnomocnika dla odbierania uchwał sądowych, w okręgu sądu tutejszego zamieszkałego, gdyż inaczej uchwały zgłaszającemu się pocztą z tym samym skutkiem prawnym jak gdyby doręczenie nastąpiło do rąk własnych, będą przesyłane.

C. k. Sąd obwodowy.

Ssmbor, 8 marca 1892.

L. 1094 (1706 2—3)

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy w Jaśle poleca wpisanie do rejestru dla stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych: „Towarzystwo dla handlu, przemysłu i rolnictwa w Gorlicach, stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną poręką“, w niemieckim zaś języku: „Verein für Handel, Gewerbe und Ackerbau in Gorlice, registrirte Genossenschaft mit beschränkter Haftung“, które na podstawie statutu z dnia 18 lutego 1892 zawiązanem zostało w Gorlicach.

Celem powyższego towarzystwa jest dostarczanie członkom potrzebnych w przemyśle i rolnictwie towarów, popieranie krajowego przemysłu o prowadzenie zakładów przemysłowo handlowych i udzielanie członkom zaliczek na produkta.

Z zakresu działania stowarzyszenia wykluczone są czynności ściśle bankowe.

Czas trwania stowarzyszenia jest nieograniczony.

Dyrekcyę na pierwsze trzechlecie składają: pp. dr. Kazimierz Szczaniecki, zamieszkały w Kwiatonowicach; Bolesław Łodziński, zamieszkały w Gorlicach; Tomasz Łaszcz, zamieszkały w Siarach, którzy powyższą firmę podpisują w ten sposób, iż pod napisem firmy czy to w polskim, czy też w niemieckim języku uskutecznionym swoje nązwiska podpisują: dr. Kazimierz Szczaniecki, B. Łodziński, T. Łaszcz.

Do ważności zobowiązania Stowarzyszenia wystarczają dwa podpisy którychkolwiek członków dyrekcyi.

Wszelkie ogłoszenia od stowarzyszenia umieszczone będą w jednym z dzienników krajowch.

Za zobowiązania stowarzyszenia odpowiadają członkowie oprócz udziału jeszcze dalszą dwukrotną kwotę udziałową.

Z c. k. Sądu obwodowego.

Jasło 12 marca 1892.

L. 15096 (1752 2—3)

C. k. Sąd powiatowy w Bochni w sprawie egzekucyjnej Katarzyny Wygasiówny pko Maryi Michałowskiej i śp. pto 24 zł. zpn ustanawia adw. dr. Maissa kuratorem niewiadomego z miejsca pobytu Mateusza Michałowskiego ze substytucyą adw. dr. Serafińskiego.

C. k. Sąd powiatowy.

Bochnia, dnia 9 lutego 1892.

L. 4964 (1906 1—3)

Nieznanych z życia i miejsca pobytu Naftalego i Sarę Kammer zawiadamia się, iż wskutek wniesionego dnia 9 marca 1892 l. 4964 przeciw nim przez Ozyasza Mellera, Itty Patrach, Natana Seif, Feigi Tischenkel, Beili Meller, jako opiekunki nieletnich spadkobierców Joela Mellera pozwu o uznanie własności i zaintabulowanie za właścicieli części realności wyk. hip. l. 759 ks. gr. gm. m. Stryja, celem bronienia praw pozwanych, ustanowiono kuratora w osobie adw. dr. Byliny ze Stryja, wyznaczając w sprawie tej termin do rozprawy na dzień 11 maja 1892 godzinę 9 rano.

Wzywa się pozwanych, aby kuratorowi środków obrony dostarczyli lub innego zastępcę wskazali.

C. k. Sąd powiatowy.

Strvj, dnia 12 marca 1892.

L. 253 (1909 1—3)

C. k. Izba notaryalna we Lwowie wzywa w myśl § 29 ust. not. wszystkich którzyby na mocy pierwszego ustępku § 2g u. not. z kaucyi służbowej bł. p. dr. Józefa Blumenfelda byłego ck. notaryusza we Lwowie na zasadzie ustawniczego prawa zastawu zaspokojenia swych pretensyj żądać zamierzali, aby pretensye swe w przeciągu sześciu miesięcy od dnia trzeciego ogłoszenia edyktu tego licząc u podpisanej c. k. Izby notaryalnej zgłosili, ileże po upływie tego terminu, bez względu na ich pretensye dewnikulacya i wydanie pomienionej kaucyi uprawnionym nastąpi.

Z c. k. Izby notaryalnej.

Lwów, dnia, 12 marca 1892.

L. 4965 (1907 1—3)

Nieznanych z życia i miejsca pobytu Naftalego i Wigdora Kammera zawiadamię się, iż w skutek wniesionego dnia 9 marca 1892 l. 4965 przeciw nim przez Ozyasza Mellera, Ity Patrach, Natana Seif, Feigi Tischenkel, Beili Meller, jako opiekunki nieletnich spadkobierców, po Joelu Meller pozwu o uznanie własności części realności wyk. hip. l. 759 ks. gr. gm. m. Stryja, celem bronienia praw pozwanych, ustanowiono kuratora w osobie adw. dr. Byliny ze Stryja, wyznaczając w sprawie tej termin do rozprawy na dzień 11 maja 1892 godzinę 9 rano.

Wzywa się pozwanych, aby kuratorowi środków obrony dostarczyli lub innego zastępcę wskazali.

C. k. Sąd powiatowy.

Stryj, dnia 12 marca 1892.

L. 1471 (1887 1—3)

C. k. Sąd obwodowy podaje do wiadomości iż dnia 1 sierpnia 1891 w Buczaczu odebrano od Oleksy Kuzyka z rzeczy z kradzieży pochodzące jako to: 3 ręczniki, parasolkę, prześcieradło, 2 warkocze, spodnicę wełnianą, czarny damski kaftanik, 2 kawałki płótna białego, poszewkę jasiek, mosiężny łańcuszek od zegarka, mankiet, podbródek i kawał płótna na spodnicę, tudzież iż w wrześniu 1891 zabrano od kramarza Jakóba Abrahama Rosenhecka w Knihininie 10 kilogramów kawy pochodzącej z kradzieży na szkodę niewiadomego właściciela popełnionej.

Wzywa się przeto właścicieli tych rzeczy, aby w przeciągu roku od dnia trzeciorazowego ogłoszenia tego edyktu w „Gazecie Lwowskiej“ swe prawo własności wykazali, gdyż inaczej rzeczy te w drodze licytacyi zostaną sprzedane a cena do kasy rządowej złożoną będzie, poczem by uprawnioną swoją pretensyę do ceny kupna i sprzedaży tylko w drodze zwykłego prawa w ciągu 30 lat dochodzić musieli.

Z c. k. Sądu obwodowego jako karnego.

Stanisławów, dnia 16 marca 1892.

L. 1663 (1810 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Mielcu podaje do wiadomości, że po zmarłym bez pozostawienia rozporządzenia ostatniej woli na dniu 18 marca 1890 Antonim Perle z Ostrówka przychodzi do spadku Stanisław Perła.

Ponieważ miejsce zamieszkania Stanisława Perły jest niewiadomem, przeto wzywa się go, aby w ciągu jednego roku od dnia poniżej podanego, do spadku się zgłosił i deklaracyę wniósł, inaczej bowiem spadek ze zgłaszającymi się spadkobiercami i z kuratorem Tomaszem Perłą przeprowadzonym będzie.

C. k. Sąd powiatowy.

Mielec, dnia 13 lutego 1892.

L. 5966 (1670 3—3)

C. k. Sąd powiatowy w Podgórzu zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Israela Hirscha 2 im. Jakóbowicza, że celem doręczenia temuż tutejszosądowej rezolucyi hipotecznej z dnia 10 kwietnia 1891 l. 3850 w sprawie hipotecznej Feiwla Zughafta o wpis egzekucyjnego prawa zastawu dla sumy 20 zł. aw. w stanie biernym $^1/_3$ części realności lwh. 102 lkons. 102 ks. grunr. gminy kat. Podgórze objętej dotąd wedle karty B. poz. 9 lit. a haer. Israela Hirscha 2 im. Jakóbowicza własnej na rzecz Feiwla Zughafta ustanowiono kuratorem ad actum adwokata dr. Feuereisena w Podgórzu.

C. k. Sąd powiatowy.

Podgórze, dnia 10 czerwca 1891.

L. 1538 (1838 3—3)

C. k. Sąd powiatowy w Tuchowie ustanawia dla niewiadomego z miejsca pobytu Wojciecha Zięby z Buchcic z powodu wdrożonego przeciwko niemu dochodzenia o marnotrawstwo i pozbawienie go władzy ojcowskiej na czas jego nieobecności z kraju kuratorem Jana Łątkę a administratorem jego majątku Jana Kurca z Dąbrówki. Do przesłuchania Wojciecha Zięby co do zarzuconego mu marnotrawstwa, i zażądanego pozbawienia go władzy ojcowskiej wyznacza się termin na dzień 11 maja 1892 o godzinie 8 rano, na który się wzywa Wojciecha Ziębę do osobistego stawiennictwa lub przez pełnomocnika, albo też by ustanowionemu kuratorowi udzielił odpowiedniej informacyi gdyż inaczej możliwe szkodliwe skutki sam sobie przypisze.

Tuchów, 18 marca 1892.

L. 2346 (1791 3—3)

C. k. Sąd powiatowy w Sokołowie zawiadamia z miejsca pobytu niewiadomego Mendla Frosta, że na pozew Chaskla Engelberga de praes. 31 marca 1892 l. 2346 przeciw niemu o 19 zł. 96 ct. termin do rozprawy drobiazgowej na 26 kwietnia 1892 wyznaczony został a kuratorem ustanowiono Błażeja Filę z Woli raniżowskiej.

Sokołów, 22 marca 1892.

L. 4893 (1796 3—3)

C. k. Sąd obwodowy podaje do wiadomości że w sprawie wydzielenia części składowej majętności Jodłówka z Kozłowem, Nosalową i Wojtostwem Jodłowskiem lwh. 845 księgi dóbr tabularnych dla niewiadomych z pobytu wierzycieli hipotecznych Aszera Eibenschütza Michała Koczyńskiego, Bernarda Fischera, Efroima Edelsteina i Mendla Kalba kuratorem adwokata dr. Adolfa Ringelheima zamianował.

C. k. Sąd obwodowy.

Tarnów, dnia 17 marca 1892

L. 8549 (1866 3—3)

C. k. Sąd krajowy we Lwowie wiadomo czyni, że w skutek prośby Edwina Herschmann, właściciela realności we Lwowie, przez adw. dr. Roińskiego, przeciw Antoniemu Patkiewiczowi z życia i miejsca pobytu nieznanemu o wyznaczenie terminu do wykazania, że prenotacya prawa najmu sklepu z kuchnią i jednym pokojem tylnym ze strychem i piwnicą na lat trzy od 14 stycznia 1870 trwać mającego, uchwałą do l. 65974/868 dozwolona w stanie biernym realności pod lk. 144 śródm. w wyk. hip. l. 122 śródm. k. C. p. 4 na rzecz Antoniego Patkiewicza, jako prawonabywcy Mikołaja Kulczyckiego uskuteczniona, jest usprawiedliwiona, a następnie o wykreślenie tejże wyznaczonym został termin po myśli § 45 ust. hip. na dzień 25 kwietnia 1892 o godz. 11 przed południem w tusąd. sali rozpraw i na takowy tak proszący Edwin Herschmann, jak niewiadomy z życia i miejsca pobytu Antoni Patkiewicz zawezwani zostali.

Powyższa uchwała doręcza się niewiadomemu z życia i miejsca pobytu Antoniemu Patkiewiczowi do rąk równocześnie w osobie adwokata dr. Krosińskiego z zastępstwem adwokata dr. Kosińskiego ustanowionego kuratora.

Wzywamy niniejszym edyktem Antoniego Patkiewicza, by w należytym czasie przez ustanowionego kuratora lub w sądzie tutejszym osobiście lub przez innego zastępcę się zgłosił i celem przestrzegania swych praw użył stosownych środków, gdyż niekorzystne skutki z zaniedbania swych praw wyniknąć mogące sam sobie przypisze.

C. k. Sąd krajowy.

Lwów, 12 marca 1892.

(1865 3—3)

Lwowski wydział Izby adwokatów podaje do wiadomości, iż uchwałą z dnia 20 lutego 1892 l. 210 powziętą, jeneralnym substytutem zmarłego w Chodorowie na dniu 17 lutego 1892 adwokata dr. Karola Gottliba — pan adwokat krajowy dr. Jakób Raabe we Lwowie ustanowionym został.

Z Wydziału Izby adwokatów.

Lwów, dnia 20 lutego 1892.

L. 4265 (1700 3—3)

C. k. Sąd powiatowy w Horodence ustanawia w sprawie egzekucyjnej gal. banku hipotecznego przeciw spadkobiercom Teodora Raucha o 2792 zł. 70 ct. w miejsce śp. Adolfa Teichmana jako kuratora niewiadomej z miejsca pobytu Maryi z Rauchów Romaszkanowej kuratorem dr. Michała Dorundiaka z Horodenki, zaś dla niewiadomej z miejsca pobytu Stefanii Rauchowej wdowy po Feliksie Rauch kuratorem p. Piotra Bokłaszczuka z Horodenki i wzywa kurandki, ażeby swym kuratorom informacyę udzieliły, lub innego pełnomocnika Sądowi przedstawiły, przeciwnie bowiem skutki zaniedbania tego same sobie przypisać będą musiały.

C. k. Sąd powiatowy.

Horodenka, 17 marca 1892.

L. 2213 (1782 3—3)

C. k. Sąd powiatowy w Bolechowie zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Chrystyna Gerhardta, że Mates Wohl wniósł przeciwko niemu pod dniem 15marca 1892 l. 2213 pozew o zapłacenie kwoty 45 złr. 81 ct. a. w. na który termin do rozprawy drobiazgowej na dzień 26 kwietnia 1892 o godz. 9 rano wyznaczono i dla niego kuratorem p. Włodzimierz Grabowieński handydat adwokacki ustanowiony został a równocześnie wzywa się go, by o swojem miejscu zamieszkania tutejszy sąd zawiadomił lub sobie pełnomocnika ustanowił, gdyż inaczej szkodliwe skutki z tąd wyniknąć mogące sobie przypisać będzie musiał.

C. k. Sąd powiatowy.

Bolechów, 15 marca 1892.

L. 2403 (1818 3—3)

Niewiadomgo z miejsca pobytu Jana Poperę z Żarówki zawiadamia się iż przeciw niemu wniósł Izrael Neustadt skargę o 60 zł., do rozprawy wyznaczono termin na 10 maja 1892 o godzinie 10 rano i wzywa się go, aby albo osobiście stanął albo ustanowionemu dlań kuratorowi p. Władysławowi Krasickiemu w Radomyślu informacyi do obrony udzielił lub innego zastępcę Sądowi wskazał.

C. k. Sąd powiatowy.

Radomyśl, dnia 24 marca 1892.

L. 44924 (1764 3—3)

C. k. Sąd krajowy we Lwowie zawiadamia niewiadomego z życia i miejsca pobytu Franciszka Borg. Władysława 2 im. Jurkiewicza, że na prośbę de praes. 16 listopada 1891 l. 44924 wniesioną przez Antschla Laufera i towarz. na podstawie cesyi z daty Lwów 8 września 1878 przez Jana Wolskiego substytuta ck. notaryusza Franciszka Wolskiego do l. rep. 25000 notaryalnie legalizowanej przez Franciszka Borg. Władysława 2 im. Jurkiewicza na rzecz Reisli Ahl w przedmiocie ustępstwa praw własności do 1/7 części z 1/4 części realności lk. $205^1/_4$ we Lwowie, tudzież na podstawie innych dokumentów dozwala równoczesną uchwałą intabulacyi Antschla Laufera i innych za właścicieli części realności lk. $205^1/_4$ we Lwowie, tudzież, że z tego powodu dla niewiadomego z życia i miejsca pobytu Franciszka Borg. Władysława 2 im. Jurkiewicza kuratorem adw. dr. Kulikowskiego a jego zastępcą adw. dr. Kosińskiego ustanowił i kuratorowi odnośną uchwałę doręczył.

Wzywa się zatem Franciszka Borg. Władysława 2 im. Jurkiewicza, ażeby ustanowionemu kuratorowi wcześnie dostarczył środków do jego obrony służących, lub innego pełnomocnika sobie ustanowił, gdyż z zaniedbania tego wyniknąć mogące skutki sam sobie przypisze.

C. k. Sąd krajowy.

Lwów, dnia 16 stycznia 1892.

L. 2026 (1788 3—3)

C. k. Sąd powiatowy w Ropczycach zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Szymona Hiesigera, iż Hersch Izrael wniósł przeciw niemu i Eisikowi Hiesigerowi pozew z 26 lutego 1892 l. 2026 o zapłacenie 30 zł. i że do rozprawy drobiazgowej wyznaczony został termin na dzień 25 kwietnia 1892 o godzinie 9 rano.

Wzywa się Szymona Hiesigera, aby na tym terminie osobiście, lub przez wykazanego pełnomocnika się stawił, inaczej skutki z zaniedbania wynikłe, sam sobie przypisać będzie musiał.

C. k. Sąd powiatowy.

Ropczyce, 27 lutego 1892.

L. 1394 (1823 3—3)

C. k. Sąd powiatowy we Frysztaku zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Markusa Puderbeitla, iż przeciwko niemu wnieśli Salamon i Ewa małżonkowie Kleinmanowie pozew o zapłatę sumy 100 zł. aw. zpn. i że mu kuratora w osobie Dawida Forgacza ustanowiono oraz termin do rozprawy sumarycznej na dzień 25 kwietnia 1892 o godz. 10 z rana wyznaczono.

C. k. Sąd powiatowy

Frysztak, dnia 11 marca 1892.

Doniesienia prywatne.

519 324

Ogłoszenie licytacyi.

C. k. uprz. galicyjski akcyjny

BANK HIPOTECZNY

we Lwowie,

podaje do powszechnej wiadomości, że zapadłe z dniem 31 grudnia 1891 roku a nieprolongowane i niewykupione

zastawy w kasie zaliczkowej

mianowicie:

papiery wartościowe, klejnoty, drogie kamienie, perły, korale, złoto, srebro itd.

w dniach 7 i 8 kwietnia 1892 r.

o godzinie w pół do 10tej przed południem,

wobec c. k. notaryusza,

przez publiczną licytacyę najwięcej ofiarującemu za gotowiznę sprzedane będą.

Licytacya odbędzie się w lokalnościach gmachu Banku hipotecznego pod Nr. 15 plac Halicki (w lokalu na ten cel urządzonym w podwórzu, na lewo).

Uwaga. Tylko do dnia poprzedzającego licytacyę mogą być przeznaczone do sprzedaży zastawy wykupione lub odnośne zaliczki prolongowane.

Dyrekcya.

FARBY

lakiery, pokosty, pendzle, najlepszą masę do zapuszczania podłóg

poleca założona w roku 1843 firma handlowa

WOLF CZOPP

Zamówienia z prowincyi uskutecznia się odwrotną pocztą. Lwów, ul. Żółkiewska 2, (plac Krakowski). 243

Leśniczy

egzaminowany (żonaty) poszukuje posady pod korzystnemi warunkami od zaraz lub 15 kwietnia. Zgłoszenia pod A. M. przyjmuje centralne Biuro Ogłoszeń, Lwów, Kopernika 11. 457

Sezon 1892.

1000 sztuk

najnowszych parasolek

do wyboru sztuka 3 zł. i wyżej poleca magazyn

Henryka Müllera

Lwów, Halicka.

458

Do wydzierżawienia

w Galicyi 459

4 folwarki

pojedyńczo, albo po dwa, razem mają obszaru 1800 morgów roli i łąk, gorzelnię, browar, dobre budynki. Łaskawe zgłoszenia pod D. Z. 1500 do Otto Maass (Haasenstein & Vogler) Wien I.

Największa

szkoła drzew owocowych

w Morawii.

Szkoła drzew Wiktorya

Frydryka Wanniecka

w Schöllschitz koło Berna.

Drzewa owocowe, ozdobowe i soliterowe, chróścina, dzikie drzewka owocowe, róże, konifery.

Illustrowane katalogi na żądanie gratis i franko.

203

Biuro

największego na kuli ziemskiej Towarzystwa ubezpieczeń życiowych

EQUITABLE

znajduje się we Lwowie przy ulicy Wałowej l. 23. 455

Sadzonki i nasiona leśne

starannie opakowane rozsyła za zaliczką pocztą lub koleją 191

leśnictwo Zassów pod Czarną

I. Nasiona za 1 funt (½ kilo): sosny zwyczajnej (Pinus silvestris) zł 1 20, sosny ameryk. (p. strobus Weymutha) zł. 3 60, sosny czarnej (P. austriaca) zł. 1 20, świerka ct. 80, modrzewia ct. 9 , akacyi ct 30, brzozy ct. 50, olchy ct. 55, jesiona ct. 15.

II. Sadzonki sosna zwycz. 1-rocz. ct. 50, sosna czarna roczna ct. 50 (sadzonek sosny 2 i 3 letnich nie sprzedajemy, bo nigdy nie są do kultury zdatne). Swierk 2, 3 i 4 letni po 1, 1.50 i 2 zł., modrzew 2, 3 i 4 letni po 2, 2.50 i 3 zł., brzoza 3 i 4 letnia 2.50 zł., olszyna 2 i 3 letnia po zł. 2 i 3, akacya 1 i 2 letnia po zł 2.50 i 3. Crategus (biała cierń na żywopłoty) 10 zł **za 1000 sztuk.**

Fotograficzne studya

Posyłka na próbę zł. 5.

Katalog 10 ct. markami listowemi.

Dieckmanna handel sztuk

Amsterdam w Holandyi.

(Listy 10 ct porto.) 414

„ NOWY WYNALAZEK

PARF^IA **IXORA**

ED.' PINAUD

Mydło............. à l'**IXORA**
Essencya dla chustek... à l'**IXORA**
Woda tualetowa....... à l'**IXORA**
Pomada............. à l'**IXORA**
Olejek.............. à l'**IXORA**
Puder ryżowy......... à l'**IXORA**
Kosmetyk............ à l'**IXORA**

37, boulevard de Strasbourg, 37.

381

Centralne biuro sprawunków

dla prowincyi 117

Lwów, ulica Kopernika L 11.

Najnowsza powieść

W. hr. Łosia

z seryi „Swiat i finanse" p. t.

Zięciowie domu „Kohn et Cie."

wyszła już w osobnej odbitce i jest do nabycia we wszystkich księgarniach.

Cena 2-ch tomów 2 fl. 40 ct. a(w.

Skład główny w księgarni:

W. Hoscheka i Spk. we Lwowie.

Znany Salon Mód

Róży Czaczkis

we Lwowie

plac Cłowy l. 2.

(obok c. k. komory stacya tramwajowa)

poleca Szanownej Publiczności w wielkim wyborze kapelusze damskie, wiosenne i letnie począwszy od skromnych, aż do najstrojniejszych, podług modeli paryskich, oraz kapelusze dla dzieci, wszelkie zamówienia wykonywa się jak najstaranniej według najnowszych fasonów i po umiarkowanych cenach.

(Lwów Impressa) 434

Majątek

Zarudeczko

w powiecie Zbaraskim jest do sprzedania — 200 morgów orne go pola, 30 m. łąk. Bliższa wiadomość: Zarząd dóbr Izydorówka, p. Żurawno.

(Lwów Impressa) 427

Premiowana na wystawach przyrodniczo-lekarskiej w Krakowie 1881 r. i hygieniczno-lekarskiej, dydaktyczno-przyrodniczej we Lwowie 1888 r.

za swe wyroby

Apteka pod „Złotym Słoniem" we Lwowie

poleca następujące

środki lecznicze weterynaryjne

wyrobu aptekarza Henryka Blumenfelda.

Polecone przez pp. profesorów c. k. szkoły weterynaryi, Wnych dr. Barańskiego, Królikowskiego i Kretowicza, tudzież przez Wgo F. Chełchowskiego, naczelnika weterynaryjnego przy Ministerstwie wojny, naczelnika weterynarza wojsk bułgarskich, majora itd. w Sofii i wielu innych znakomitości. 338

Fluid Regeneracyjny

wyrobu aptekarza

Henryka Blumenfelda we Lwowie

Znakomity środek pokrzepiający, wzmacniający i regenerujący

dla koni i innych zwierząt domowych

Środek ten, polecony przez pp. profesorów tutejszej c. k. szkoły weterynaryi Wnych: Dr. Barańskiego. Królikowskiego i Kretowicza, działa z niezawodnym skutkiem w osłabieniach mięśni i ścięgien w przypadkach reumatyczno-gośćcowych, zapaleniach traumatycznych, w kurczach mięśni, w zgubieniu ścięgien i osłabieniu wiązadeł.

Cena jednej flaszki 1 zł. 20 ct.

Karpacki proszek pożywny.

dla koni, bydła, owiec i trzody chlewnej

wyrobu aptekarza

Henryka Blumenfelda we Lwowie.

Środek ten, wypróbowany co do skutku przez znakomitości lekarskie i hodowców, działa znakomicie w niestrawności, katarach żołądka i kiszek, w chorobach wycieńczających — w ogóle jako środek pokrzepiający, wzmacniający i dodatnio wpływa na wyglądanie koni i bydła i podnosi tychże siłę i energię.

Cena pakietu 35 ct.

Maść na grudę dla koni i bydła

wyrobu aptekarza

Henryka Blumenfelda we Lwowie.

Maść, ta znana powszechnie jako niezawodny środek przeciw grudzie u koni, jakoteż u bydła opasowego; uchyla grudę szybko i zapobiega szkodliwym następstwom tej uporczywej szpecącej i hodowców na znaczne straty narażającej choroby.

Cena puszki 1 zł. 20 ct.

Maść na kopyta dla koni i bydła

wyrobu aptekarza

Henryka Blumenfelda we Lwowie.

Maść ta, uznana jako niezrównana dla pielęgnacyi kopyt nadaje twardym i kruchliwym kopytom miękkość i elastyczność, zapobiega tworzeniu się szczelin i rozpadlin rogu kopytowego, a zapobiega zbytecznej miękkości kopyt, z czego nieprawidłowe kształty tychże się wytwarzają.

Cena puszki 1 zł. 20 ct.

Dla uniknięcia podrobień i naśladownictw uprasza się wyraźnie żądać wyrobów weterynaryjnych, zaopatrzonych marką ochronną i podpisem aptekarza Henryka Blumenfelda.

Ministerstwo wojny. Stolica Sofia Nr. 36.

Świadectwo.

Niżej podpisany potwierdza, że na podstawie 3-miesięcznych doświadczeń, robionych pod własnem kierownictwem na kilkudziesięciu chorych koniach wojskowych, również jak i na koniach tutejszej straży ochotniczej z preparatami weterynaryjnemi wyrobu aptekarza Henryka Blumenfelda we Lwowie, przyszedł do następnych wniosków, a mianowicie:

1. Fluid regeneracyjny Blumenfelda, użyty przez umiejętne ręce we właściwych wypadkach choroby, oddaje znakomite usługi. 2. Maść na grudę Blumenfelda bardzo korzystnie działa przy świeżych i zastarzałych wypadkach grudy, a oprócz tego może być też użytą z dobrym skutkiem przy natarciu od uprzęży i innych zranieniach skóry. 3. Maść kopytowa Blumenfelda zasługuje na wszechstronne uznanie z powodu należytego konserwowania i poprawy wadliwych kopyt — Naczelnik wydziału weterynaryjnego przy Ministerstwie wojny, naczelny weterynarz wojsk bułgarskich, nauczyciel przy szkole wojennej.

Stolica Sofia, 29 września 1890. Major F. Chełchowski.

Antoniny, Gubernia Wołyńska.

Zarząd Stada koni arabskich imienia J. O. Ks. R. E. Sanguszki

własność JW Hr. Józefa Potockiego.

Fluid, wyrobu Pana Henryka Blumenfelda, aptekarza ze Lwowa używaliśmy w naszej stajni i okazał się jako bardzo skuteczny we wszystkich wypadkach, tam, gdzie tego rodzaju przetwory używane bywają.

Zarządzający stadem L. Brzezicki.

Proszek karpacki pożywny dla koni, bydła i trzody chlewnej, wyrobu aptekarza Henryka Blumenfelda we Lwowie, wielokrotnie zastosowywałem w mej praktyce i przekonałem się o jego znakomitem działaniu, a to w niestrawności, w katarach kiszkowych i żołądkowych, w chorobach przebiegających z wycieńczeniem sił i w rekonwalescencyi, w ogóle jako środek pokrzepiający, wzmacniający i dodatnio działający na mleko Jest mojem zdaniem lepszy od innych tego rodzaju wyrobów, co z prawdziwą przyjemnością stwierdzam.

Równie znakomite co do składu i skutku są: Fluid regeneracyjny i Maść przeciw grudzie, wyrobu Henryka Blumenfelda.

Prof. dr. Antoni Barański.

Zarząd centralny dóbr galicyjskich Hr. Romana Potockiego we Lwowie.

Na życzenie Wgo Pana z przyjemnością przychodzi mi poświadczyć, że Fluid regeneracyjny wyrobu aptekarza Henryka Blumenfelda działa znakomicie u koni przy reumatyzmach, przy osłabieniu ścięgien i w ogóle, gdzie tego rodzaju środki używane bywają.

Fr. Szczerbicki.

Preparaty wyrobu p. Henryka Blumenfelda we Lwowie, a mianowicie Fluid regeneracyjny i Maść kopytową, używałem z bardzo dobrym skutkiem w odpowiednich wypadkach, przeto najusilniej polecam PP. Kolegom i Hodowcom.

Sofia, 12 grudnia 1890.

L. Timoftiewicz

naczelnik oddz. weteryn. przy Min. spr. wewn.

Srodki powyższe weterynaryjne zostały wypróbowane w następujących c. k. pułkach armii austryacko-węgierskiej i zaszczycone nader pochlebnemi świadectwami dotyczących komend: C. i k. pułk ułanów Arcyksięcia Karola Nr. 3, c. i k. pułk ułanów Nr. 7, c. i k. pułk dragonów Barona Pireta Nr. 9, c. i k. dywizya furgonów Nr. 11, c. i k. pułk furgonów Nr. 3.

Główny skład w aptece pod „Złotym Słoniem"

Henryka Blumenfelda we Lwowie.

Oprócz tego są do nabycia w następujących aptekach: we Lwowie u pp. Mikolascha, Rukiera, Krzyżanowskiego i Piepesa; w Krakowie u pp. Stockmara i Rosnera; w Brodach w aptece p. Landesberga; w Budzanowie w aptece p Jasińskiego; w Kamionce strumił. w aptece p. Pilewskiego; w Kopyczyńcach w aptece p. Redera; w Podwołoczyskach w aptece p. Schneidera; w Pomorzanach w aptece p. Aleksiewicza; w Stanisławowie w aptece p. Amirowicza; w aptece p. Krzyżanowskiego.

Do miejscowaści, w których apteki nie utrzymują na składzie środków leczniczych aptekarza Henryka Blumenfelda, wysyła apteka pod „Złotym Słoniem" we Lwowie, powyższe środki na zamówienia dosięgające łącznej kwoty 5 zł. franco, również nie licząc kosztów opakowania, tak, że strony otrzymują owe środki na miejscu po cenie oryginalnej, którą to kwotę w takim razie przy zamówieniu dołączyć należy.

Z Drukarni Wł. Łozińskiego ul. Czarnieckiego 2 dom Webera (Zarządca Władysław J. Weber) Papier z fabryki papieru J. Białkowskich